

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 2 februari 2023

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Dames en heren, ik heet u van harte welkom op deze vergadering van de commissie Samenleving op 2 februari. Allereerst de openingen en mededelingen, ik wil graag beginnen met een mededeling dat mevrouw Marjan Zoon vandaag aan mij heeft aangegeven dat zij niet langer deel zal nemen aan de vergaderingen van de commissie Samenleving en terugtreedt als schaduwraadslid namens Hart voor Haarlem. Ter vervanging hebben wij mevrouw Mirjam Otten en normaal gesproken vind ik het wel passend als wij afscheid nemen van iemand die hier zo uit ons midden vertrekt. Dus ik wil graag een aantal woorden aan haar richten, ook al is ze hier niet aanwezig. Ik denk ongetwijfeld dat ze meekijkt. Dus dames en heren, voor mevrouw Zoon, ondanks dat het een heel erg last minute aankondiging is en uiteraard niet in het juiste format, mocht u nou die helemaal niet helemaal snappen, dat is een kleine inside joke, leg ik u graag na de vergadering nog even uit. Marjan, je verraste ons vandaag met een brief waarin jij je afscheid aankondigt. Onverwacht zonder meer, niet alleen voor mij maar ik denk voor de meeste collega's hier. En ik had dan ook graag persoonlijk afscheid genomen, maar ik hoop dat op deze manier alsnog te kunnen doen. In uw afscheidsbrief aan mij schreef u dat het politieke werk u meer energie kostte dan u verwacht had en dat u zich graag breed en maatschappelijk wil in blijven zetten. En daar ga ik dan ook wel vanuit, want als leden van de commissie en van de raad zijn we hier zo lief en leed en kostbare tijd aan het besteden voor de goede zaak. En ik ga er zonder meer vanuit samen met u allen dat u dat in ieder geval blijft doen, u blijft inzetten voor het beter maken van Haarlem. Je hebt ook aangegeven dat je hem kritisch blijft volgen, deze commissie en wat we hier doen samen en ik verwacht ook niet heel veel minder. Ik wil je enorm danken voor je inzet en ik wens je ongetwijfeld het allerbeste toe en we gaan elkaar zeker weten nog tegenkomen. Dank u wel. Goed, mevrouw Otten, gaat uw gang.

Mevrouw Otten: Bedankt voor de aardige en vriendelijke woorden. Het was natuurlijk een langer proces wat al gaande was, dus het lijkt plotseling maar wel overwogen. Maar gewoon attent dat u er even aandacht aan besteedt en dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor de toelichting. Dan ga ik met uw goedkeuren verder naar de mededelingen. Ik heb onder andere het aanbieden van een technische sessie in verband met de opinienota Reikwijdte bepalen van de toegang tot de maatschappelijke opvang. Deze nota staat in de planning voor de maand maart, heeft de commissie behoefte aan deze sessie? Dan kijk ik even rond, ik zie een aantal jaknikkers. Als u nu ja knikt, dat registreer ik zo'n een beetje, dan ga ik er wel vanuit dat u ook aanwezig bent. Niet dat we strakjes iets organiseren waar onvoldoende mensen bij zijn. Maar goed, dan gaan we dat in ieder geval doen. En dan geef ik u even een ter herinnering dat op 9 februari om half acht de bijeenkomst over het nieuwe integriteitsbeleid plaatsvindt. Vorige keer is er al een inschrijfflijst rondgegaan, dus ik ga ervanuit dat de meesten van u zich hebben opgegeven. Mocht dat nog niet het geval zijn, meldt u zich daar vooral voor aan.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Gaan wij verder naar agendapunt 2, het vaststellen van de agenda. Kan de agenda conform worden vastgesteld? Zijn er vragen, opmerkingen, aanmerkingen? Nee, uitstekend, stellen we die vast.

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: En dan gaan we door naar de mededelingen, allereerst de mededeling van de wethouders. Wethouder Van Leeuwen heeft een algemene mededeling en zal later op de avond onder punt 6 nog een mededeling doen. Als eerste aan de wethouder, één mededeling.

Wethouder Van Leeuwen: Ja voorzitter, dank u wel een mededeling waar ik u vaker over bijgepraat, namelijk het interbestuurlijk toezicht in Noord-Holland en Amsterdam op de Jeugdbescherming. De bewindspersonen, althans was er eentje, want één was verhinderd, die was in Eerste Kamer, heeft ons op 24 januari medegedeeld dat het interbestuurlijk toezicht voor de gehele provincie stopt. Reden daarvoor is dat de afgelopen maanden op landelijk en ook hier regionaal niveau belangrijke stappen zijn gezet in de harmonisatie van de toegang naar en inzet van de jeugdhulp vanuit de Jeugdbescherming. Daarnaast is het vraagstuk voor een reëel tarief voor de gecertificeerde instelling, de GI, niet voorbehouden aan Noord-Holland maar iets dat is landelijk speelt. Zoals ook al eerder gezegd, het verscherpte toezicht vanuit de inspecties in de regio was al gestopt. Toen had de minister, de staatssecretaris besloten om het daar nog wel op te laten, nu hebben ze ook 24 januari ons medegedeeld dat dat stopt. Daar krijgt u nog een nadere brief over, we hebben ook nog als gemeentes een brief gestuurd met wat meer vragen om toelichting, die brief is naar mijn weten nog onderweg, dus zodra die hier is, dan zullen wij die samen met alle andere negen jeugdzorgregio's in Noord-Holland en Amsterdam, zullen we die ook naar u doen toekomen. Het stond ook al in een kamerbrief, dus de oplettende kijker zal het al gezien hebben, maar is in ieder geval goed nieuws dat het eraf is.

De voorzitter: Mooi, dank u wel. Zijn er mededelingen vanuit de commissie? Nee, mooi. Dan hebben we daarmee de mededelingen afgerond.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Gaan we door naar agendapunt 4, dat is de agenda voor de komende vergaderingen, de jaarplanning en de actielijst. Ik heb in ieder geval voor u voor een volgende vergadering het adviesstuk over de binnensport. Dit verwachten we voor de vergadering in maart. Het strategisch huisvestingplan verwachten we ook voor de vergadering in maart en een update Voorzieningen huisvesting onderwijs Haarlem wordt verschoven naar medio 2024, daar wil ik u dan die update even geven. Ah, het huisvestingsplan onderwijs is naar mei, excuus. Verder hebben we ter bespreking voor maart de reikwijdte bepalen voor de toegang tot de maatschappelijke opvang, waar u ook net die technische sessie voor goedkeurde, dus dat gaan we in ieder geval in maart bespreken. En dan hebben we twee agenderingsverzoeken. Het eerste agenderingsverzoek was vorige keer te laat maar nu ruim op tijd, mevrouw Scholten namens Jouw Haarlem over de eenmalige energietoeslag voor zelfstandig wonende studenten.

Mevrouw Scholten: Dank u wel, voorzitter. Ik zit een heel eind bij de microfoon vandaan, dat ziet er misschien een beetje awkward uit, maar sorry daarvoor. Er ontstaan nu, en daar zijn wij bezorgd over bij Jouw Haarlem, twee soorten energietoelagen voor Haarlemmers. Eentje voor studenten die misschien wel niet, wel niet door het rijk ook goedgekeurd gaat worden en eentje voor gewone Haarlemmers. Ik heb even gebeld met Inholland, heel simpel met het decanaat daar, en gevraagd hoeveel studenten hebben zich nou bij jullie weten aangemeld met echt wel problemen. Nou dan gaat het over een jaar tijd over veertig tot vijftig studenten, dat is best nog wel een aantal. Zij hebben nog meer waar ze studenten mee kunnen helpen, Financieel Fit voor studenten en zo, dus studenten kunnen zich daar melden, ze worden dan doorverwezen naar de LSVb om een aanvraag te doen bij de gemeente waar ze wonen. Nou komt de Raad van State met een uitspraak over dat het niet per se voldoende onderbouwd is om studenten bijvoorbeeld uit te sluiten van die energietoeslag. En

dat is wat ik graag voor de volgende vergadering met u zou willen bespreken. Dan is er misschien ook weer iets meer bekend al over hoe de regering daarop gaat reageren, dus vandaar mijn agenderingsverzoek. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor de toelichting. Is er vanuit de commissie voldoende steun om dit te agenderen? Graag even met hand opsteken. Ja, ruim voldoende, helemaal goed, gaan we dat in ieder geval bespreken. En dan het agenderingsverzoek van de fractie van OPHaarlem, de RIB Veiligheids- en beheersplan over DomusPlus. Mevrouw Jacobsz, gaat uw gang voor de toelichting daarop.

Mevrouw Jacobsz: Ik moet zeggen ik ben even verrast hoor, want we hebben al als agendering want, ik zit nou echt te stotteren, wat erg, maar ik weet wel er is natuurlijk een app-verkeer geweest over dit onderwerp en volgens mij hebben wij toen, heb ik ook al aangegeven dat wij het een goed plan vinden dat we het in maart gaan bespreken.

De voorzitter: Goed, dan gaan we het even anders doen, dan pak ik hem gewoon eventjes als agenderingsverzoek vanuit de commissie, want ik heb inderdaad aangegeven dat ik op het moment dat we dit stuk willen gaan bespreken, en het is een best wel belangrijk stuk wat samenhangt met de dossiers over de DomusPlus, we verwachten ook nog een informatienota vanuit het college over de vertragingen op dit dossier. Dus op het moment dat er vanuit de commissie voldoende steun is om dit te gaan bespreken dan stel ik voor dat we kijken waar uiteindelijk die informatie dan het beste over gaat en dat we die uiteindelijk in gezamenlijkheid bespreken zodat we dossier DomusPlus zoveel mogelijk in één commissie bespreken. Ik zie mevrouw Oosterbroek namens de GroenLinks-fractie die heel graag iets wil zeggen.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, want ik had ook begrepen dat het bij die andere commissies ter ingekomen stukken stonden. Is dan wat u voorstelt dat we alle stukken van de DomusPlus hier in de commissie Samenleving gaan bespreken?

De voorzitter: Kijk, waar het op neerkomt is dat dat toen ik begon als voorzitter, wat ik u ook in de app heb gestuurd, is dat ik meekreeg dat de meeste dossiers met betrekking tot de Domus, of eigenlijk alle documenten die er aan zaten te komen in Samenleving geagendeerd zouden worden. Nou in het presidium wordt ernaar gekeken waar we uiteindelijk het beste de dossiers kunnen bespreken die er nu aankomen en dat zou best eens kunnen zijn dat dat in samengevoegde vergaderingen gaan zijn, dat het een vergadering is waar bijvoorbeeld de commissie Samenleving in de commissie Ontwikkeling samen over vergadert, maar dat is iets wat uiteindelijk vanuit het presidium even bekeken zou moeten gaan worden en daar zullen we een passende invulling voor bedenken. Maar in ieder geval is het voorstel om dit te gaan bespreken. De heer Trompetter heeft ook nog een toevoeging.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel. Ik zit natuurlijk ook in Bestuur en doorgaans bespreken we veiligheids- en beheersplannen in Bestuur, dus u noemde Ontwikkeling, dus ja ik kan me voorstellen dat je dat bespreekt als je het hele plan gelijk op tafel hebt liggen, dat je dat dan op die manier doet. Of dat de zorg en inhoudelijke kant hier zit maar het veiligheidsaspect, de veiligheidskant, en de frequentie ervan binnen Bestuur besproken wordt. Kan ik me voorstellen, dus ik vind het een beetje lastig om hier nou mee om te gaan, om het los neer te zetten lijkt me niet handig, maar is wel belangrijk om het erover te hebben maar dan wel zoals u net zegt, in combinatie met het hele plan.

De voorzitter: Ja precies, zoals mijn voorstel dus is, is om te kijken of we gemeenschappelijke vergaderingen kunnen organiseren om zoveel mogelijk dit dossier samen te bespreken. Ik denk dat het voor de raad niet een

toegevoegde waarde heeft op het moment dat er een klein onderdeel in Beheer of in Bestuur een klein onderdeel in Ontwikkeling en een klein onderdeel een Samenleving besproken wordt, maar dat het belangrijk is dat u als commissie en u als raad uiteindelijk een zo'n goed mogelijk overzicht heeft van hetgeen wat we hier zo samen bespreken. Dat zou mijn voorstel zijn. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, ik ben het daarmee eens, maar ik zou ook vooral niet elk plukje wat over Domus gaat apart willen bespreken. Dit is een stuk wat op zich, waarbij je zeker wat over wil zeggen, met elkaar over in debat wil gaan, maar ik zou het echt onprettig vinden om dat te doen als er gewoon nog ook meer stukken samen zijn. Dus liever niet dit volgende maand en dan in mei weer iets, maar gewoon even dingen verzamelen en dan integraal en in samenhang. Dank u wel.

De voorzitter: Ja, ik heb inderdaad voor u twee stukken als we dit de volgende keer gaan bespreken, want dan heeft ook de informatienota en die agenderen we actief, dus dat zou dan twee stukken betreffen om te bespreken. Kan in ieder geval de agendering van dit stuk, mevrouw Oosterbroek, u heeft toch nog een nabrander.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, gaan we het dan en over volgende maand bespreken maar ook weer in mei? Of gaan we het gewoon allemaal in één keer in april bespreken?

De voorzitter: Zullen we het allemaal in maart doen?

Mevrouw Oosterbroek: Ja oké, prima.

De voorzitter: Helemaal goed, gaan we dat doen. Ik zag net voldoende jaknikkers, dus dat gaan we gewoon bij deze bespreken. Even kijken. Dan heeft er een commissielid iets te vragen, zeggen of melden over jaarplanning of actielijst? Nee, oké.

5. Transcript commissie d.d. 12 januari 2023

De voorzitter: Dan gaan wij door naar punt 5, zeg ik dat goed? Transcript, ja transcript van de afgelopen vergadering. Zijn er naar aanleiding van het transcript op- of aanmerkingen vanuit de commissie? Nee, ook niet, mooi.

6. Actualisering verordening leerlingenvervoer (BL)

De voorzitter: Gaan we door naar het eerste ter-adviseringsstuk, dat is de actualisatie leerlingenvervoer, of de Verordening leerlingenvervoer, punt 6, en als eerste heeft wethouder Van Leeuwen een mededeling voor wij gaan beginnen.

Wethouder Van Leeuwen: Ja voorzitter, dank. Zoals enigen van u ook hebben gelezen, en speciaal dank aan mevrouw Klazinga die dat al heel vroeg had gezien, ze hebben me erop attent gemaakt dat er een typefout zit in een Verordening bekostiging leerlingenvervoer, in artikel 9 lid 1 sub b van de verordening staat 2 in plaats van 6 kilometer. Dat is dus een typefout want we gaan dus van 1 naar 6 kilometer. Deze beschrijving zal in de stukken voorafgaande aan de behandeling van de raad worden aangepast, het kon echter niet meer worden aangepast in de stukken die vanavond op uw agenda stonden.

De voorzitter: Uitstekend, dank u wel. Even kijken, we hebben bij dit punt ook een aantal technische vragen beantwoord gekregen, dus ik wil daar nog maar even op wijzen. Wie kan ik als eerst het woord geven op deze verordening? Mevrouw Booms namens ChristenUnie, gaat uw gang.

Mevrouw Booms- van der Meer: Dank u, voorzitter. De ChristenUnie heeft technische vragen gesteld, aan de hand van de antwoorden lijkt de conclusie dat 36 leerlingen hun leerlingenvervoer eind dit schooljaar kwijt dreigen te raken door de nieuwe criteria. De ChristenUnie pleit ervoor dat er een overgangsregeling komt voor deze leerlingen voor de rest van hun schooltijd. Is de wethouder bereid een overgangsregeling voor deze leerlingen te treffen? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik de hand van mevrouw Klazinga van de VVD.

Mevrouw Klazinga: Dank u wel, voorzitter. Ja, het is bedoeling inderdaad om de verordening aan te passen en de VVD vindt de belangrijkste wijziging de oprekking van de kilometergrens in artikel 9 waar de wethouder het net al over had van 1 kilometer naar 6 kilometer. Mijn collega van ChristenUnie zijn het ook al dat zes leerlingen vallen definitief buiten de boot en nog eens dertig potentieel, en als ik dan lees wat de reden is voor de aanpassing van die kilometergrens, dan is dat om de druk op het vervoer aan te passen. Kortom, we hebben als gemeente te maken, althans in het leerlingenvervoer, heeft men te maken met arbeidsmarktkrapte, daardoor komt het vervoer onder druk te staan en het voorstel van de wethouder is om dat probleem op te lossen door gewoon minder leerlingen in aanmerking te laten komen voor het vervoer. De wethouder kiest er dus nu voor om 10 procent van, ruim 10 procent van die doelgroep potentieel buiten de boot te laten vallen en hulp die ze nodig hadden is dus kennelijk nu niet meer zo belangrijk als die voorheen was. Ik mis de toelichting daarvoor. Ik mis ook wat voor andere opties er onderzocht zijn om de krapte, de druk die er is op te lossen in plaats van het voorstel wat er nu gedaan wordt. Dus mijn vraag aan de wethouder is wat voor andere middelen er onderzocht zijn om het leerlingenvervoer te beperken en waarom die middelen niet worden ingezet.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik de hand van de heer Toepoel voor Trots.

De heer Toepoel: Er staat op de keerde naam, zie ik.

De voorzitter: Dat scheelt uw spreektijd hoor, ik zou hem, u moet hem eerst even uitloggen en dan moet hij het doen.

De heer Toepoel: Ja, zo. Trots Haarlem ziet liever dat de eigen bijdrage voor het leerlingenvervoer voor eenieder gelijk is die hier noodgedwongen gebruik van moet maken, waarbij er dan ook voor de allerarmsten bijzondere bijstand kan worden aangevraagd voor die eigen bijdrage. Wat te lezen is in de eerste bijlage, artikel 24 punt 3, dat Annet en Jan Modaal stukken meer gaan betalen aan eigen bijdrage. Dit terwijl het dagelijks leven al duur genoeg is. Het is wat Trots betreft niet oké om deze gezinnen financieel te straffen om de zorgen voor hun kind te kunnen organiseren. Wethouder, is het mogelijk om de eigen bijdrage van het leerlingenvervoer gelijk te trekken voor alle inkomens, met als mogelijkheid om bijzondere bijstand aan te vragen voor de meest kwetsbare gezinnen? Ook ziet Trots liever dat kinderen in hun eigen buurt naar school toe kunnen gaan, op het moment dat dit niet maar mogelijk is er voorzieningen voor zijn om dit te bewerkstelligen. Bij het onderwerp arbeidsmarktkrapte in het Sociaal Domein staat op bladzijde 8 een paragraaf over de gevolgen leerlingenvervoer. Ik citeer, als gevolg van een gebrek aan vaste chauffeurs staat de stiptheid onder druk, alternatieve scenario's voor leerlingenvervoer worden onderzocht en mogelijke oplossingen zijn te vinden door bijvoorbeeld te werken met bloktijden en het beperken van de instroom in het

leerlingenvervoer door nadrukkelijk een beroep te doen op ouders en het vergroten van de zelfredzaamheid van de kinderen. Einde citaat. Wethouder, behoort het financieel onmogelijk maken door middel van een hoge eigen bijdragen tot die oplossing, om de krapte tegen te gaan?

De voorzitter: Dank u wel. Anders sprekers? Mevrouw Çimen namens D66.

Mevrouw Zwemmer: Ja, dank u wel voorzitter. Vorige commissievergadering hebben wij in deze commissie gesproken over het ingewikkelde vraagstuk rondom de personeelstekorten van de RegioRijder. De voorliggende verordening legt het verhogen van de afstandsgrens voor het speciaal basisonderwijs en het speciaal onderwijs naar 6 kilometer vast, zoals dit ook in andere gemeenten mogelijk is en gelijk met de modelverordening van de VNG. Er wordt volgens D66 een belangrijke nadruk gelegd op zelfstandigheid, daarentegen is het wel belangrijk, volgens ons een punt, om te benadrukken dat in de verordening nog steeds kinderen die te maken hebben met structurele, lichamelijke of geestelijke handicap niet onder de afstandsgrens vallen. En daarmee zorgt de verordening mede onder andere met alle andere maatregelen die we ook vorige vergadering hebben besproken, in ieder geval voor een drukverlagende werking op de RegioRijder en vinden wij het wel echt belangrijk dat de verordening op deze manier wordt aangepast. Dank u wel voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik de hand van mevrouw Özogul van de SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, de VVD heeft al heel veel gezegd, er dreigen 36 leerlingen uit te vallen en wij vragen ons af, naar welke mogelijkheden er anders is gekeken dan dit. Dat is één. En het tweede is, volgens mij moet er in de eerste instantie gekeken worden naar andere mogelijkheden en we hebben vorig jaar gezien dat er in het Sociaal Domein best geld over was. En ja, over zelfredzaamheid, zelfredzaamheid is heel mooi maar het moet niet gebruikt worden omdat we een probleem hebben zoals nu bijvoorbeeld chauffeurstekort. En even terugkomend op het chauffeurstekort, ik kan me herinneren een aantal jaar terug dat er heel veel chauffeurs heel boos waren en wegliepen omdat ze niet eens tijd kregen om naar de wc te kunnen. Dus ik denk dat ook gekeken moet worden, maar daar hebben we het straks over, van ja de voorwaarde voor die baan om te kunnen werken en hoe zorg je ervoor dat er meer chauffeurs komen? Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ja gaat uw gang, de heer El Aichi namens het CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel voorzitter. Zoals in het stuk staat vermeld dat dit de oude verordening van 2015, door de ontwikkelingen in het Sociaal Domein en het onderwijs is er behoefte aan actualisering van de oude verordening. Over het algemeen kan ik me vinden in de tekstuele aanpassingen en de nieuwe bepalingen. Ik heb wel een vraag over de consequenties van de verhoging van de afstandsgrens voor het speciaal basisonderwijs en het speciaal onderwijs. En VVD en ChristenUnie heeft ook hier vragen over gesteld, ik ben benieuwd naar de beantwoording.

De voorzitter: Dank u wel. Ja mevrouw Bastiaans namens de PvdA.

Mevrouw Bastiaans: Dank u, voorzitter. We hebben het al een paar keer gehoord maar even de feiten, het is de taak van de gemeente voor verschillende doelgroepen goede voorzieningen te organiseren en de aanbieder RegioRijder kampt met personeelstekorten. Een van de voorgestelde maatregelen is de verhoging van de afstandsgrens, dat is een drukverlagende maatregel die doorwerkt in het doelgroepenvervoer en daarmee naar verwachting een positief effect heeft op het systeem bij RegioRijder. De gemeente komt hier in feite dan de aanbieder tegemoet en 36 kinderen kunnen niet meer gebruikmaken van het leerlingenvervoer.

Maar goed, we snappen dat er een krapte is. De PvdA heeft hierbij wel de volgende vragen. Welke doelgroepen zijn geholpen bij het minder vervoeren van leerlingen? Met andere woorden, worden de chauffeurs die niet meer die leerlingen vervoeren ingezet voor andere vervoerstaken? Of is het echt een vermindering van het aantal chauffeurs? Want doelgroepenvervoer is niet alleen het leerlingenvoer maar ook het WMO-vervoer. En wat wordt er dan bedoeld met dat positieve effect op het systeem van RegioRijder? Dat er minder chauffeurs leerlingenvoer, maar meer voor het WMO, dat is even een vraag. En zijn daar ook afspraken over gemaakt met RegioRijder, om dat echt zo te doen? En daarna staat er ook, de verhoging van de afstandsgrens heeft een beperkte kostenverlagende uitwerking. Nou dat klinkt een beetje troostend, maar het is toch helemaal geen doel om de kosten te verlagen? Dus die opmerking begrepen we ook niet helemaal. En er staat ook dat er alternatieve voorstellen voor het leerlingenvoer onderzocht worden. De vraag is, hoe staat het daarmee? En werd net ook al gevraagd, zou je ook nog niet kunnen wachten met het instellen van dit soort maatregelen tot er alternatieve voorzieningen zijn of alternatieve oplossingen zijn voor het leerlingenvoer? En tenslotte wil ik ook nog even wijzen op de aanbesteding die nu loopt, daar is een van de criteria waar punten aan worden gegeven om een aanbieder aan te trekken het personeelsbeleid. Dat kan, we willen daar echt naar vragen om daar een zware weging aan te geven. Want personeelskrapte kan ook te maken hebben met nulurencontracten of tijdelijke contracten en je kan mensen ook aan je binden. Dus die arbeidsvoorwaarden vinden wij ook heel belangrijk. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik net mevrouw Jacobsz een hand opsteken.

Mevrouw Jacobsz: Ja, dank u wel voorzitter. Ik denk dat wat ik nu ga zeggen aansluit op wat net gezegd werd ook door mevrouw Klazinga en door mevrouw Özogul, want OPHaarlem was voornemers om een motie of een amendement in te dienen bij het artikel 4 van de verordening omdat in onze optiek eigenlijk dat artikel te vaag is en dat er inderdaad geen criteria worden genoemd en dat er sprake is van willekeur en dus vandaar ook dit voornemen. En ik denk dat het heel erg goed past bij wat ik nu net gehoord heb. En het viel ons ook op dat na de inhoudsopgave staat er artikel 3, in paragraaf 3, artikel 8 is dan weggefallen, maar dit is in de inhoudsopgave, dat is een gewoon een detail. En ik had nog een andere vraag, had ik vorige keer niet gesteld, is of als leerlingen niet opgehaald kunnen worden of niet naar school gebracht kunnen worden, of er dan een taxi beschikbaar is voor de ouders om die in te huren en dan alsnog hun kind naar school te laten brengen. Dat was hem.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik de hand van mevrouw Oosterbroek namens GroenLinks.

Mevrouw Oosterbroek: Dank, voorzitter. Ja, GroenLinks sluit zich aan bij de vragen van de VVD en de vraag van de SP met betrekking tot de werving van de chauffeurs. Daarnaast heeft GroenLinks ook vragen met betrekking tot de bureaucratie die we mogelijk optuigen, mogelijk, als we wijzigen van 1 kilometer naar 6. Want je mag wel een uitzondering aanvragen op moment dat de leerling een mentaal probleem heeft. Maar hoe gaan we ervoor zorgen dat die leerlingen ook echt worden geholpen en die uitzondering krijgen? Want ik lees dat dan er een vervoersplan met de leerling moet worden gemaakt en dat klinkt ook als een activiteit die kosten met zich mee zou kunnen nemen, en of die kosten ook zijn meegewogen in de kostenbesparing?

De voorzitter: Dank u wel. Ja, mijnheer Trompetter namens de Actiepartij.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, de discussie gehoord hebben ga ik vanuit dat er een hardheidsclausule is voor die kinderen die niet meer in het leerlingenvoer meegenomen zouden kunnen worden als er toch blijkt dat ze er toch nog wel recht op hebben. Ik ben ook wel geïnteresseerd in de

aanbesteding en de arbeidsvoorwaarden, wat PvdA aangaf, van de nieuwe chauffeurs, hoe dat dan gaat en hoe daarmee om wordt gegaan. En voor de rest wacht ik even de beantwoording af. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel Ik ga, ik hoor dat er geen uitzending meer is. We schorsen even want de uitzending is weer weggevallen.

Schorsing

De voorzitter: Goed. Dames en heren, we gaan weer verder waar we gebleven waren. En mevrouw Scholten, die zou ik net het woord geven namens de fractie van Jouw Haarlem.

Mevrouw Scholten: Dank u wel voorzitter, het gras is me enigszins voor de voeten weggemaaid door de VVD en de SP, dus daar sluit ik mij van harte bij aan. Wat ik me wel afvraag, in de verordening staat vrij duidelijk dat als de 36 om wie het gaat waarvan er 6 sowieso overgaan naar het voortgezet onderwijs, dat als daar aanwijsbare redenen zijn waarom zij niet zelfstandig kunnen reizen, dat zij dan gewoon hun vervoer krijgen. Dus heel eerlijk gezegd denk ik dat de meeste van die 36 hun vervoer zullen houden. Dat is nog wel een vraag die ik ter bevestiging even aan de wethouders stel, want het is volgens mij niet de bedoeling per se, lijkt mij, om ze uit te sluiten van vervoer. Dat was vooral mijn vraag. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Anders sprekers aan de zijde van de commissie? Nee, uitstekend, dan gaan we luisteren naar de wethouder voor een kort en bondig antwoord.

Wethouder Van Leeuwen: Dank u wel. Dat wordt een uitdaging, mijnheer de voorzitter, dat weet u. Allereerste mijn oprechte excuses, want ik merk dat er iets totaal verkeerd is overgekomen, want het gaat heel erg over de robuustheid van het systeem bij RegioRijder, maar dat is niet het hoofdargument. En aan uw reactie te merken merk ik dat dat niet goed is overkomen in de nota, dus waarvoor mijn excuus. Ik ga proberen daar wat licht over te laten schijnen. Dus de arbeidsmarkt is niet de hoofdreden, dat is een bijkomend voordeel, maar dat is inderdaad op basis van het collegestuk is dat verkeerd overgekomen. Uiteindelijk gaat om het vergroten van de zelfredzaamheid en daarbij is zelfredzaamheid geen eufemisme voor bezuinigingen of het beknotten van vervoer, dus dat is gelijk dan en antwoord op mevrouw Scholten van Jouw Haarlem. Er zijn ze vanuit de scholen en vanuit het vervoer de signalen dat er kinderen zijn die normaal met een busje gaan maar bij een roosterwijziging dat zo ook gewoon zelf met het ov kunnen reizen, oftewel dat daar kinderen bij zitten die dus inderdaad ook op een bepaalde afstand wonen, dat het dus ook anders werkt en zij kunnen dus meer aan dan wat op dit moment van hen gevraagd wordt.

De voorzitter: En dat roept een interruptie op van mevrouw Klazinga namens de VVD.

Mevrouw Klazinga: Ja, want ik heb inderdaad in de in de nota heel duidelijk gelezen over zelfredzaamheid, daar zeg ik dan misschien zo meteen mijn tweede termijn nog even is wat over Maar daar staat toch echt heel duidelijk dat het doel van deze aanpassing is het verkleinen van de druk op het vervoer, daar komt het woord zelfredzaamheid niet in voor. Hoe verklaart u dat dan?

Wethouder Van Leeuwen: Nou wat ik zeg, daar ben ik voor verantwoordelijk dus, want ik accordeer uiteindelijk de stukken, daar is bijkomen dat er een bijkomend voordeel is, daar zal ik zo op ingaan. Maar ook weer terug, dit zit ook zo, die 6 kilometer zit in de modelverordening van de VNG, ik zie dat soortgelijke steden, en dan heb ik een prachtig rijtje welke steden dat waren en die moet ik er even bij zoeken, dat zijn steden als Alkmaar, Leiden, Heerhugowaard, Breda, Den Bosch, die zijn allemaal naar deze 6 kilometer gegaan

vanuit het idee, dat is een redelijke afstand waarop je dit kan bieden. Inderdaad wat mevrouw Scholten ook zei, als dus inderdaad, en ik hoor het ook in aantal termijnen, bijvoorbeeld van mevrouw Zwemmer van D66, als er fysieke of mentale beperkingen zijn waardoor er alsnog leerlingen voor een bekostiging nodig is, dan bieden we dat ook. En, dan ga ik gelijk antwoord geven op de vraag van de heer Trompetter, dit is een regeling, anders dan wat wij weleens bij het rijk hebben gezien, waar ook een hardheidsclausule in zit. En daar maken we natuurlijk geen beleid op, maar bij een schrijnende gevallen dan komt dat bij mij op het bureau en ik ga natuurlijk kijken van wat is hier aan de hand. Dus uiteindelijk is er inderdaad, en er staat wel voor u, want u gaat over de financiën, er staat voor u wat dit op kan leveren qua besparing. Het besparen, en dat is gelijk een vraag van mevrouw Bastiaans, de besparing is geen doel op zich. Dus ik hoop dat ik zo enigszins een antwoord heb gegeven op de vraag van u ook, mevrouw Klazinga. Dan nog wel over die arbeidsmarkt, kijk eigenlijk zitten wij een beetje in een theaterstuk in drie delen. We hebben met elkaar gesproken over RegioRijder en de tekorten daar, hebben we het de vorige commissie over gehad, en we gaan nog met elkaar spreken over de update van aanbesteding, dus daar kan ik nu ook eigenlijk weinig over zeggen. Dus helaas voor u, de heer Trompetter, daar kan ik nu minder over zeggen, iemand anders vroeg het ook. Wat we daarin wel zien, en dat was een vraag van meerdere partijen, wat voor een oplossingen wordt al aan gedacht. En dat heb ik vorige keer ook al gezegd, we zijn aan het kijken bijvoorbeeld ook voor leerlingenvervoer, kunnen we op bepaalde hele zware lijnen, oftewel scholen waar heel veel kinderen heen gaan, kan daar in plaats van zo'n klein taxibusje kan daar een touringcar ingezet worden. Nou dat zijn gesprekken die gaande zijn. Kunnen we iets slims doen met roosters, want je ziet toch ook wel dat het vaak roosterwijzigingen zijn wat het ook weer complex maakt voor RegioRijder, en wat we al doen in schoolspitstijden krijgen kinderen dus in dat voorrang, dus leerlingen krijgen voorrang op WMO-vervoer. En wat een bijkomend voordeel van deze maatregel is, dat systeem wordt robuuster. Want nu zie je eigenlijk al dat, tenzij iemand naar het ziekenhuis moet of een begrafenis heeft, is er geen WMO- vervoer in spitstijden dus, en daarbij worden constructieve oplossingen gezocht, dus grotere bussen of van met scholen in dialoog over roosters, of roosters misschien ook net wat meer uit elkaar kunnen lopen. Dus die slimme oplossingen zijn nog gaande en alsnog zien wij gewoon dat in deze arbeidsmarkt, die chauffeurs, dat worden er niet meer en uiteindelijk is het dan ook een verdelingsvraagstuk, gaan we dan inderdaad een groep wat groter houden waarvan we denken, en dat is echt een voorstel vanuit de inhoud van het college, waarvan we denken deze leerlingen, als dat kan, dus als dat fysiek en een qua mentaal als dat kan, dan zou dat ook op een andere manier moeten kunnen, dan wordt die druk op dat systeem wordt ietsje minder, dus dan wordt het voor die kinderen die wel in de spits rijden, terwijl we dus al bijna geen mensen meer voor WMO-vervoer hebben, wordt de druk op dat systeem ietsje kleiner. Waardoor we hopelijk, en ja ik hoop natuurlijk vooral ook dat die aanstelling goed gaat en de cao, dus nog weer reclame voor de cao, dat die cao een beetje omhoog gaat voor de mensen die daar werken, want het moet een aantrekkelijk beroep blijven. Maar de druk wordt minder waardoor we hopen dat er dan meer precieze en meer kinderen weer op tijd op school komen. Dus dat is daarover. Dan heb ik, en daar moest ik echt even op inlezen, want dat is niet veranderd in deze verordening dus die vraag had ik niet helemaal verwacht van de heer Toepoel van Trots, over de eigen bijdrage. En dat is dus niet veranderd ten opzichte een huidige verordening, dus helemaal terecht dat dit erover zegt, want we stellen hem in zijn totaliteit vast. Maar ik had hem niet helemaal uit mijn hoofd geleerd, dat artikel. Het is inderdaad inkomensafhankelijk en bijzondere bijstand is mogelijk bij de allerlaagste inkomens en tot een inkomen van 36.900 euro is er geen eigen bijdrage. En sowieso, en dat heb ik dus allemaal even nog op moet zoeken en bij laten praten, een eigen bijdrage is er pas vanaf 20 kilometer de afstand tussen woonplaats en school. Dus die is er, maar zeer beperkt. Dan ga ik even kijken of ik nog vragen gemist heb of dat ik alles wel al te pakken heb gehad zo in dit, hoop ik niet te warrige maar enigszins duidelijk een verhaal. Ja, ik had al gezegd, kosten verlagen is dus geen doel op zich, we kijken naar alternatieve oplossingen en ja, de personeelstekorten hoop ik inderdaad dat de aanbieders, en dan gaan we het nog over de aanbesteding hebben natuurlijk later, dat dat goed gaat. En

uiteindelijk, en dat was natuurlijk een vraag van meerdere mensen, om hoeveel kinderen gaat dit dan. Nou we zien dus inderdaad dat dit concreet nu om 36 kinderen gaat, waarvan het bij 6 dus inderdaad ze geen aanspraak maken en die 30, dat daar eigenlijk dan met de medische verklaring gekeken zou worden wat er met de beperking die er zijn, mentaal dan wel lichamenlijk, wat daar mogelijk is. Dus die blijven ook aanspraak maken als daar vanuit gezondheid, als het gewoon niet gaat op een andere manier dan met het leerlingenvervoer.

De voorzitter: Was dat uw termijn?

Wethouder Van Leeuwen: Dat was volgens mij wel zo mijn termijn. Tenzij ik allemaal hele verontruste gezichten zie van mensen die nog vragen gemist hebben. Maar ik denk dat ik het meeste wel gehad heb, voorzitter.

De voorzitter: Uitstekend. Dan gaan we naar de tweede termijn. Ik zag mevrouw Booms als eerste haar hand opsteken.

Mevrouw Booms- van der Meer: Ja eigenlijk een interruptie, want wat ik niet helemaal goed begrijp is dat er bij 30 leerlingen middels een medische verklaring gekeken moet worden of ze recht hebben op leerlingenvervoer. Maar deze leerlingen hebben vervoer. Dus ik neem toch aan dat die verklaringen er al lang liggen.

De voorzitter: Was dat uw hele tweede termijn? Nee ik snap het, maar we doen gewoon de tweede termijn dus dan, als de wethouder die vragen zo meteen kan beantwoorden in zijn tweede termijn, als u dan de rest van uw tweede termijn ook nu doet. Dat was hem, uitstekend. Mevrouw Klazinga namens de VVD.

Mevrouw Klazinga: Ja, dank u wel voorzitter en wethouder, dank u wel voor de uitgebreide beantwoording van mijn vraag. Maar dat antwoord verwondert mij eigenlijk een beetje want daar hoor ik in, ja we gaan eigenlijk naar al die kinderen kijken, kostenbesparingen is geen doel, het verlagen van de druk vanwege de arbeidsmarktkrapte is ook geen doel. Waarom willen we dan eigenlijk überhaupt die kilometergrens aanpassen? En wat u dan heeft gezegd is, we willen die kilometergrens aanpassen om de zelfredzaamheid van leerlingen te vergroten. Ik ben een groot, althans ik, de VVD en ik binnen de VVD, ben een groot voorstander van zelfredzaamheid en zelfstandigheid en ik ben dus ook een groot voorstander van de aanpassingen in de verordening om die zelfredzaamheid en die verzelfstandiging om die te vergroten en om met leerlingen inderdaad aan de slag te gaan voor vervoersplannen en dat soort dingen meer. Door kinderen uit het leerlingenvervoer te gooien vanwege de kilometergrens vergroot je de zelfredzaamheid, nou ja dat is een hele gedwongen vergroting van de zelfredzaamheid en de verzelfstandiging, namelijk gewoon zeggen van je regelt het zelf maar. Hoe? Dat zoek je maar uit. Ik denk niet dat dat een goede beweging is. Ik vind het dan ook een wat oneigenlijk middel om de vraag aan te passen en zou willen vragen om deze aanpassing wat uit te stellen totdat inderdaad er wat kinderen wat zelfstandiger en zelfredzamer zijn, dan is de vraag vanzelf lager en dan is naar mijn mening de aanpassing van de kilometergrens helemaal niet meer nodig. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Andere zijde van de commissie, mevrouw Scholten.

Mevrouw Scholten: Ik dank u wel. Ook het bekostigen, dit is bladzijde 22, ook het bekostigen van reizen met openbaar vervoer, bijvoorbeeld bij leerlingen van het voortgezet speciaal onderwijs, kan het voor gezinnen makkelijker maken om de weg naar zelfstandig reizen te vinden. Voor het voortgezet speciaal onderwijs is hiervoor de wettelijke plicht bij de invoering van de Wet passend onderwijs overigens weggefallen. Wat ik me

dan afvraag is, we hebben net gezegd er zullen heus niet al te veel leerlingen buiten de boot vallen want we hebben nou eenmaal ook de plicht om leerlingen op school te krijgen, maar als we nou die zelfstandigheid willen vergroten, moeten we dan niet toch ook nadenken over de vergoeding voor het openbaar vervoer? Of lees ik dit verkeerd? Of heb ik dit verkeerd gelezen?

De voorzitter: Dank u wel. Ja, mevrouw Özogul, gaat uw gang.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, zelfstandigheid van kinderen vergroot je niet door nu leerlingenvervoer op 6 kilometer te zetten en ze te onthouden van vervoer en vervolgens opnieuw van ze bewijzen te vragen, medische bewijzen, van laat maar zien dat je het niet kan. Volgens mij, en dat zei ChristenUnie al, is bij de eerste aanvraag al medisch aangetoond waarom het nodig was. En eigenlijk doen we nu een beetje de omgekeerde, we stoppen het, ga het maar weer opnieuw bewijzen. Vervolgens zorgen we dat er heel veel onrust is bij de ouders, bij de kinderen en dan verwachten wij dat ze zelfstandiger worden. Ik denk dat we eerst moeten zorgen dat ze zelfstandiger worden, vervolgens moeten kijken of ze het zelf kunnen en dan pas naar maatregelen kunnen kijken.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik de hand van mevrouw Bastiaans van de PvdA.

Mevrouw Bastiaans: Ja, dank u voorzitter. Ja, over die zelfredzaamheid daar maak ik me ook zorgen om want deze kinderen zit er niet voor niets in het speciaal onderwijs, want dat is eigenlijk, ze zitten in het speciaal onderwijs en daar moeten ze naartoe en dat doelgroepenvervoer is daar echt nodig. Dus als je dat weghaalt is het echt voor heel veel kinderen en de ouders met name, wat de SP ook zegt, is het een grote zorg als dat niet goed gaat lopen. Maar dan even daarnaast, ik had nog een vraag gesteld, u zei net van de arbeidsmarkt op zich is niet de hoofdreden maar het is een bijkomend effect. Maar dat zou dus ook betekenen dan dat er die chauffeurs die dan niet meer het leerlingenvervoer zouden doen dus andere groepen kunnen rijden, want daar zijn we ook als gemeente voor verantwoordelijk. Mijn vraag aan u was, zijn er afspraken over met RegioRijder als deze verordening wordt ingevuld, dat dan die vrijgekomen chauffeurs andere doelgroepen kunnen vervoeren. En even kijken hoor, die alternatieve oplossingen, dat had ik ook gevraagd in eerste termijn, kunnen we niet zolang die er nog niet zijn, u komt daar binnenkort mee, wachten met het invoeren van deze verordening? Want kennelijk komen er toch wel oplossingen aan en het is zo ingrijpend voor leerlingen en ouders als dit allemaal gaat veranderen, plus dat er allemaal nieuwe dingen moeten worden opgetuigd. Dus ja, het voorstel zou ook zijn om misschien te wachten op die alternatieve oplossingen. En als laatste vraag nog, ik begrijp ook, als de verordening zou ingaan zou die 1 april ingaan, het lopende schooljaar loopt nog door voor de kinderen die, en ik sluit me aan bij het voorstel dat voor de kinderen die nu een vervoersvoorziening hebben dat dat zo blijft en dat het alleen voor nieuwe gevallen zou zijn. Dat is ook een vraag aan de wethouder om dat mee te nemen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Anders leden van de commissie nog in tweede termijn? Mevrouw Jacobsz namens OPH.

Mevrouw Jacobsz: Ja ik word wel toch weer getriggerd door wat ik hier hoor, want ik kan me zo voorstellen dat leerlingen, dus het doelgroepenvervoer, dat het ook zo nu en dan geëvalueerd wordt en dat er wordt gekeken van hoe gaat het nu eigenlijk. En ik denk dat het veel slimmer en vriendelijker is en ook minder stressvol voor de ouders en voor de kinderen om dat dus een instrument te laten zijn om te kijken misschien is het op termijn mogelijk, zoals die vervoersplannen die hier genoemd worden, om die te gebruiken om te kijken, misschien kunnen we het een beetje afbouwen, misschien kunnen we het een beetje anders doen. Dus dat je inderdaad een vervoersplan opstelt maar dan met het doel om die zelfredzaamheid, waar we het de

hele tijd over hebben, dat te vergroten. En ik moet zeggen dat juist in het sociaal maatschappelijk veld het woord zelfredzaam wordt echt te pas en te onpas gebruikt en misbruikt en ik wil daar echt voor waken dat we dat gaan doen, dus ik wil dat wij dat zeer zorgvuldig met de mensen die het betreft dit oppakken en het organisch laten gebeuren en niet vanuit een document en dat leidend laten zijn, maar juist vanuit de andere kant. Want al deze voorzieningen die we hebben bedacht is juist om het de mensen makkelijker te maken, om de mensen meer keuzemogelijkheden te geven. Dus dat wilde ik even toevoegen.

De voorzitter: Uitstekend, dank u wel. Anders leden van de commissie die nog in tweede termijn het woord willen voeren? Niet het geval. Wethouder aan u.

Wethouder Van Leeuwen: Ja voorzitter, dank u wel. Om te beginnen hoe het werkt, een vervoersvoorziening vraag je per schooljaar aan, oftewel als deze verordening op 1 april ingaat, dan kunnen dan de aanvragen gedaan worden voor het nieuwe schooljaar. En ook weer met elkaar misverstand, ik hoor dat zowel mevrouw Booms als mevrouw Özogul zeggen, er is toch al een medische verklaring van deze mensen. Nee die is er dus niet, want als je nu tussen de 1 en 6 kilometer, dat zijn die 36 kinderen, als je daartussen woont dan krijg je het al op basis van je afstandscriterium. U woont meer dan 1 kilometer van de school dus u krijgt leerlingenvervoer. Dus deze mensen hebben nog niets, een verklaring of iets, moeten overleggen maar alsnog in plaats van dat zij nu dan natuurlijk na 1 april, als we deze verordening in zouden laten gaan, in plaats van dat je zegt ik wil leerlingenvervoer want ik woon 3 kilometer bij deze speciaalonderwijschool vandaan, wordt nu het verhaal, ik woon er 3 kilometer vandaan en ik heb een beperking op het gebied xyz en daarom wil ik leerlingenvervoer. Dus het is ook niet zo dat wij nu mensen hier uitgooien, dat woord hoorde ik. Nee, elk jaar doe je een aanvraag, elk jaar kan die aanvragen ook verschillen want ook als je in een normaal onderwijs zit en je hebt een beperking die structureel is, dan kan je een aanvraag doen, dus die beoordeling wordt eigenlijk gelijkgetrokken met het regulier onderwijs, waar die altijd al 6 kilometer was. Dus dat was nog even over die, en kan je hem dan laten doorlopen? Hij loopt nooit door. Want die beschikking is altijd dus voor één schooljaar, dus vandaar ook even qua de timing, en dat is ook nog even, dit is inderdaad, en dan zegt mevrouw Jacobsz ook heel goed, dit is mensenwerk. Dus ik heb natuurlijk ook gekeken met de organisatie, dit zijn 36 mensen, gaan we die mensen inderdaad bellen in plaats van een brief sturen? Ja, we gaan die mensen bellen, we gaan kijken wat er mogelijk is, we gaan kijken wat er nodig is, want uiteindelijk is het mensenwerk en daar zitten ook meer kwetsbare mensen bij, dus ja, dit moet zorgvuldig gebeuren. Die check heb ik ook gedaan. Ja, we moeten dit in dialoog doen en uiteindelijk gaat het over zelfredzaamheid, dat is inderdaad, dat kan een hol woord worden, dat is het hier niet. Uiteindelijk is dus inderdaad het idee, deze kinderen gaan, op den duur willen we natuurlijk ook gewoon een rol laten hebben in de samenleving. Dit kan daarbij helpen. Dat is echt het hoofdidee en daar kunt u met elkaar anders inzitten, maar je ziet eigenlijk dat zowel de modelverordening van de VNG, die ook met de verschillen belangenorganisatie of een cliënt of met scholen passend onderwijs hebben gesproken, die zijn op deze 6 kilometer gaan zitten, je ziet andere gemeenten dat ook doen en daarvoor hebben wij gedacht wij denken dat het ook hier kan en voor die zachte landing denk ik inderdaad dat het menselijk contact tussen deze 36 kinderen en de gemeente of RegioRijder, want die doen dat voor ons, dat dat heel belangrijk is. Dus dat nog even inleidend op een aantal zorgen die ik net in de tweede termijn hoorde. Dan nog even overcapaciteit, en dat dat vind ik toch complex aan deze discussie nu, want dat gaan we hierna ook doen zo meteen ook met wethouder Van Loenen erbij. Er is gewoon een tekort en dat tekort tover je niet weg. Dat hebben we vorige keer ook gehad toen we het over RegioRijder hadden, in de ochtend zijn er nu 33 routes te kort voor leerlingenvervoer. Dus het is niet zo dat daar een overschot zit nog bij WMO en dat we dus in dat nog een ongelooflijke hoeveelheid hebben om nog extra kinderen in te stoppen. Er zit nu al een tekort en dat is uiteindelijk ook een vraag dan, hoe we met elkaar kijken welke kinderen hebben dan op dit moment het meest nodig en daarna, buiten die schoolspitstijden, kunnen inderdaad die chauffeurs ook voor

maatschappelijke vervoer ingezet worden. En zoiets, dat ik zo meteen een toverstafje heb en per 1 mei is die oplossing er. We werken dus nu al aan die oplossingen, dus bijvoorbeeld van een school die heel veel kinderen krijgen uit één regio heel ver weg, dan kijken we of die touringcar er is en als die geregeld is dan gaat hij gewoon rijden. Hetzelfde is ook die gesprekken met die school en schoolbesturen eigenlijk over hoe gaan we nog mij om met roosters, dat is een continu proces, dus die oplossingen die wij zoeken dat doen we eigenlijk nu al, dus dat is niet zo dat die hier ineens zo zijn. En sterker nog, als die oplossingen er zou zijn, op een moment midden in schooljaar dan zou dat ook weer onhandig zijn. Maar uiteindelijk is alles nodig en wat ik al zei, dit is dus geen doel op zich om ruimte krijgen in het systeem, het is wel heel welkom want er is gewoon een heel groot tekort, ook nu al waardoor kinderen dus te laat komen. Ga ik nog naar de specifieke vragen kijken. Ja, de vraag van mevrouw Scholtens van Jouw Haarlem begreep ik niet helemaal. Dus over de Wet passend onderwijs en de ov-vergoeding, ov volgens mij kan je dus ook hiervan, vanuit deze bekostigingen, en daarom is de roeptitel van deze verordening ook anders geworden, dus niet meer de Verordening leerlingenvervoer maar bekostiging leerlingenvervoer. Dus je kan inderdaad ook een vergoeding krijgen voor ov. Volgens mij was dat uw vraag, maar als dat verkeerd is overkomen dat dat niet meer zo zou zijn, dat kan dus nog wel. Het is overigens trouwens ook zo, nog even over de red-tape-bureaucratie, want daar houden wij ook niet van. Als nou inderdaad een beperking van een leerling zo structureel is, dus iemand die heeft gewoon structureel een fysieke beperking waardoor die komende zes jaar niet naar school kan, dan werken we wel met een meerjarige beschikking, maar als we al weten dat een kind, jongere al de komende zes jaar hier dit nodig heeft, dan gaan we niet allemaal bureaucratie optuigen natuurlijk. Dus dat was nog even als bijzin daarbij. Dat was de ov-vergoeding, even kijken, de vrijgekomen chauffeurs, ja we hebben dus echt een heel groot tekort in die schoolspitstijden en als we ze dus extra hebben dan kunnen die weer extra kinderen rijden en dan kunnen ze daarna dus WMO-overvoer doen. Die alternatieve oplossingen zijn lopend. Ja, volgens waren dat zo de dingen uit de tweede termijn.

De voorzitter: U heeft nog wel een interruptie van mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Over die alternatieve oplossingen, wordt er dan bijvoorbeeld ook gekeken naar de schooltijden, dat dat wat meer geforceerd gebeurt?

De voorzitter: Gaat uw gang.

Wethouder Van Leeuwen: Ja, dus vorige keer heb ik dat ook al gezegd, toen we het over drukte bij RegioRijder hadden. Eigenlijk een hele simpele is, is dat roosterwijziging heel vaak optreden en dan wordt het echt gewoon een beetje chaos om al die busroutes voor leerlingen voor in te delen. Dus dat is een hele praktische zodat we met scholen overleggen hoe kun je nou vroegtijdig, en misschien wat minder vaak, roosterwijziging horen? Want om dat dan weer helemaal geregeld te krijgen dat al die busjes op de juiste manier naar elke school en elk kind gaan, dat is gewoon echt heel complex. Maar ook schooltijden, die gesprekken zijn gaande. Maar ook daarbij zit je natuurlijk binnen een heel systeem gewoon met leerkrachten en lesroosters, dus dat zal niet gelijk heel de wereld uitmaken, maar dat proberen we inderdaad wel in dialoog met RegioRijder en scholen daar recht aan te doen.

De voorzitter: Uitstekend. Dan hebben we de wethouder in tweede termijn gehoord. Dan ga ik ervan uit dat we in ieder geval nu het stuk voldoende hebben behandeld. Dan is de vraag allereerst, ik heb een paar fracties gehoord die om uitstel vroegen, is dit stuk voldoende behandeld en kan het door naar de raad. En als het antwoord daarop ja is, dan heb ik al een amendement aangekondigd gehoord, dan gaat het door naar de raad als bespreekpunt. Ik denk dat we dat gaan doen. Ja, uitstekend, gaat het door naar de raad als bespreekstuk. Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Kunnen we het dan als hamerstuk met stemverklaringen doen?

De voorzitter: Nee dat kan niet want er is een amendement aangekondigd.

Mevrouw Oosterbroek: Maar in de andere commissies doen we altijd als hamerstuk met stemverklaring op het moment dat het amendement is ingediend, dan wordt het een bespreekpunt.

De voorzitter: Nee, wat mij betreft heeft OPHaarlem een amendement aangekondigd en is het daarmee een bespreekstuk en mocht het uiteindelijk nog een hamerstuk met stemverklaring worden dan kan dat, of u moet als commissie zeer grote bezwaren hebben en dan doen we dat als hamerstuk met stemverklaring. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, het is wel te doen gebruikelijk om dan hamerstuk stemverklaring te doen, want als dat moment niet komt, dan komt het niet, dan hoeft je het ook niet op te waarderen en daardoor kan het dus wel. Dus ik zou het gewoon hamerstuk stemverklaring doen, dan zien we wel of het komt.

De voorzitter: Nou ja weet u wat, wat we gewoon doen, wie is er voor het doorzetten naar als bespreekstuk? Als u even uw hand opsteekt. Ja, daar is een meerderheid voor dus het gaat gewoon op de agenda als bespreekpunt. Ja, de wethouder heeft nog wel een klein aanbod voor u, dus wacht u nog heel eventjes met opstaan, richting de raadsvergadering. Wethouder?

Wethouder Van Leeuwen: Ja, volgens mij is dit de eerste keer dat we zo in Samenleving in deze periode meemaken een amendement. Het is ons natuurlijk als raad, u, en ons als college veel aangelegen dat de verordening ook klopt, dus het is natuurlijk altijd de mogelijkheid tot technische bijstand door de ambtelijke organisatie om het amendement dan kloppend te maken. Want zowel het collegestuk, beraadstuk, als het de verordening zelf moeten geamendeerd worden. Met dat amendement moet er nog wel een logische en juridisch kloppende tekst komen. Dus neemt u alstublieft, via de griffie, contact op en dan de ambtelijke organisatie kan dan u bijstaan met in ieder geval het amendement wat u beoogt om dat ook goed in de tekst te krijgen en dan is het natuurlijk aan u als raad om daar een oordeel over te vellen.

De voorzitter: Lijkt me een zeer wijselijk aanbod en ik hoop ook dat als de fractie van OPH een amendement indient dat dat het geval gaat zijn, dat het in ieder geval klopt.

7. Spreektijd voor belangstellenden

De voorzitter: Dan gaan wij door naar agendapunt 7. Agendapunt 7 is de spreektijd voor belangstellenden, daarvoor heeft zich een inspreker aangemeld, de heer De Bruijn. Mag ik mevrouw Otten vragen of zij een stukje naar rechts opschuift zodat wij de heer De Bruijn goed kunnen zien. De heer De Bruijn wil inspreken over de brief van het college over het Veiligheids- en beheersplan DomusPlus. Op het moment dat u op de rechterknop druk heeft u drie minuten de tijd, die tijd gaat lopen vanaf dat het rode lampje gaat branden en gaat uw gang.

De heer De Bruijn: Ja, goedenavond na het lezen van het concept Veiligheids- en beheersplan DomusPlus valt het navolgende mij op. In punt 1.2 van het plan staat dat de toekomstige bewoners een veilige woonomgeving hebben waarin zij kunnen werken aan hun herstel. In eerdere berichtgeving vanuit de gemeente, het Leger des Heils, zou om een hele doelgroep gaan, om mensen met een grote verslavingsproblematiek en ook psychische problemen en ook met een verstandelijke beperking en veelplegers die uitbehandeld zijn, enkele

met een criminele achtergrond. Door het verstandelijke beperking bezorgen ze veel overlast in hun omgeving en moeten in deze opvang vaak hun hele leven blijven wonen. Zij wonen er vrijwillig en zijn de hele dag bezig met het verkrijgen van middelen voor hun verslaving. In het plan wordt ook al uitgegaan dat overlast in de omgeving in het Reinaldapark zal plaatsvinden en een regelmatig gesprek met de omgeving en de werkgroep zal plaatsvinden. Gebruikers van het Reinaldapark en omgeving, zoals ouders met kinderen en bewoners van het Reinaldahuis, welke dagelijks alleen hun rondje maken in een scootmobiel, geven aan dat niet meer in het park te durven komen. Ook het winkelcentrum Beatrixplein zal hiervan de nodige overlast van krijgen, zoals nu ook al het geval is op de Gedempte Gracht. In de huidige opvang Wilhelminastraat met jarenlange ervaring beveiligers en begeleiders lukt het niet, voorkomen van de overlast ook al niet, laat staan hier. Zie het bericht van het Haarlems Dagblad in de bijlage die heb ik bijgedaan, 62 keer overlast in vier maanden. Dat is 186 keer per jaar. Bij een overlastmoment of erger duurt het zeker tien tot twintig minuten voordat hulp ter plaatse zal zijn. Keuze van deze locatie legt ook grote druk op politie en handhaving. Ervaringen elders zoals DomusPlus Tafelberg Amsterdam leert dat deze doelgroep veel overlast geeft en het winkelcentrum zelf beveiligers heeft moeten aannemen. In Wehl was men gedwongen de opvang te sluiten wegens grote overlast en mesbedreigingen richting de omwonenden rondom het winkelcentrum. Wij, belanghebbende en bewoners, eisen dan ook dat in het Veiligheids- en beheersplan wordt opgenomen de omschrijving van deze kwetsbare doelgroep wordt aangepast, zoals eerder omschreven door de gemeente en het Leger des Heils, regelmatig overleg met de werkgroep, ondernemers, bewoners ten zuiden van Parkwijk-Zuiderpolder, we hebben herhaalde overlast. Dan willen we eigenlijk dat u erin schrijft dat de opvang zal gaan sluiten. Wij vinden de keuze van Nieuweweg 2 in de nabijheid van een prachtig stadspark onbegrijpelijk en blijven ons tot het uiterste tegen de komst van de voorziening verzetten. Dank voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel, dat heeft u keurig binnen de drie minuten gehouden. Zijn er vanuit de commissie vragen voor de heer De Bruijn? Ja, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja nou alleen omdat u daarnet zegt van regelmatig overleg, maar hoe regelmatig heeft u als werkgroep nu, volgens mij zit ook in de werkgroep of misschien kent u mensen uit de werkgroep, maar hoe vaak is dat overleg nu dan?

De voorzitter: Mijnheer De Bruijn, uw microfoon staat uit.

De heer De Bruijn: Dat is tweewekelijks dat ze bij elkaar komen. En ik zit niet in de werkgroep direct. Ik ben er wel bij betrokken als zodanig.

De voorzitter: Helder antwoord, dank u wel. Mijnheer Van de Raadt heeft nog een aanvullende vraag.

De heer Van den Raadt: Is dit nou wat u wil of wat het nu is? Is het nu al tweewekelijks?

De heer De Bruijn: Nee, dus het is, de werkgroep is van eigenlijk van de wijkraad die bij elkaar komt. Dus er is eigenlijk een werkgroep samengesteld en af en toe is, ik geloof dat het een keer per maand, Jan weet jij het?

De heer ...: We zijn afgelopen jaar drie keer bij elkaar gekomen in de wijkproject.

De heer De Bruijn: Drie keer dus.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, heeft nog een prangende vraag?

De heer Van den Raadt: Nou ja niet. Ik snap het nog steeds niet. Is het dan ook met de gemeente zelf erbij? Of is dat alleen maar een werkgroepje onderling?

De heer De Bruijn: Er zit dacht ik, Jan, van de gemeente en van handhaving en de wijkagent zitten er ook bij.

De voorzitter: Helemaal goed, dank u wel. Anders leden van de commissie die nog een vraag hebben aan de heer De Bruijn? Nee, dan dank ik u nogmaals voor uw komst.

8. Arbeidsmarktkrapte in het Sociaal Domein (DL/BL)

De voorzitter: En dan gaan wij door met de behandeling van onze agenda. Daarvoor schuift wethouder Van Loenen aan. Als u aan onze linkerkant komt zitten vandaag. Goed dames en heren, agendapunt 8 de arbeidskrapte in het Sociaal Domein. Op verzoek van de fractie van Forum voor Democratie en met instemming van deze commissie is het ter kennisname stuk ter bespreking geagendeerd voor deze vergadering. Namens Forum voor Democratie zie ik Mevrouw Hartman, gaat uw gang.

Mevrouw Hartman: Dank u wel, voorzitter. De arbeidsmarktkrapte in het Sociaal Domein heeft allerlei gevolgen, van wachtlijsten van de kinderopvang tot in de ouderenzorg, het hele systeem staat flink onder druk. Deze problematiek speelt natuurlijk niet alleen in Haarlem maar in heel Nederland. Wanneer we kijken naar cijfers van het CBS over bijvoorbeeld een lerarentekort, zien we wel aanzienlijke verschillen tussen regio's. Daarin geldt vooral hoe groter de stad, hoe groter het tekort. In het coalitieakkoord staat de ambitie om 15.000 nieuwe woningen te bouwen. Daarbij nemen we ook vluchtelingen op in de stad in tijdelijke voorzieningen. Al deze mensen zullen ook gebruikmaken van de sociale voorzieningen. Het lastige is alleen dat de rek er al uit is dus rijzen de vragen, hoe verergeren we deze krapte niet en hoe gaan we voor verbetering zorgen. Interesseren stedelingen zich nou eenmaal relatief minder in het uitoefenen van beroepen in het sociale domein? Is het leven er te duur om er met deze beroepen rond te komen? Gaat men dan maar elders wonen? Goed, de landelijke bezuinigingen, een hoge werkdruk en de lage salarissen zullen ongetwijfeld de basis vormen voor de oorspronkelijke aanleiding van deze krapte. Dat ligt helaas buiten onze macht als gemeente. Dat betekent niet dat we er helemaal geen invloed op hebben. In dit document staan verschillende plannen die wel regionaal uitgevoerd kunnen worden, zoals een wervingscampagne van VanHier en een opleidingstraject leren en werken in de zorg. Omscholing bevorderen is volgens Forum voor Democratie ook een goede zaak, zeker voor herintreders en voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Daarom wordt er in dit document ook gesproken over woningvoorrang voor onderwijzend en kinderopvangpersoneel. Hier dienden wij in november samen met Trots een motie over in met helaas weinig enthousiasme van andere partijen. Natuurlijk achten ook wij voorrangregelingen niet als de meest ideale optie. Het liefst heb je gewoon voldoende woningen betaalbaar en dan hoef je daar überhaupt niet over na te denken. Die gaan we bouwen en die worden bewoond en dan stijgt ook weer de vraag naar de voorzieningen flink. We moeten deze cirkel even doorbreken. Een oplossing kan liggen aan de woningzijde, maar ook bij voorrang bijvoorbeeld voor bepaalde beroepen bij de kinderopvang. Zodat je over de gehele linie wat meer inloopt. Het oorzakelijke probleem moet natuurlijk opgelost worden. Deze maatregelen leiden vooral tot een snellere verbetering. Ook dat heeft een meerwaarde voor de Haarlemmer. Graag horen wij van andere fracties wat hun visie hierop is, wellicht zijn er nog andere goede ideeën die ook binnen onze macht liggen. We hebben hier uiteindelijk een plicht naar de Haarlemmers toe en kunnen niet alleen naar het rijk kijken. Ook vragen wij de wethouder over zijn visie op een tekort in voorzieningen en het toenemend inwonersaantal en hoe we ervoor gaan zorgen dat we voor deze voorzieningen in Haarlem wel voldoende personeel kunnen gaan krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Hartman, u heeft een interruptie van de heer Trompetter. Als u de microfoon uitzet, dan kan de heer Trompetter zijn interruptie plaatsen.

De heer Trompetter: Dank u wel. Mevrouw Hartman, u heeft het over criteria aanleggen om toegang tot bepaalde voorzieningen te reguleren of te verminderen. Kunt dat wat meer specificeren? Of heb ik u dan verkeerd begrepen? Wordt het dan voor kinderopvang en al dat soort zaken en dat dan gewoon minder te doen of voor groepen minder te doen, of hoe ziet is dat voor zich?

Mevrouw Hartman: Ik heb het hier over voorrangsregelingen, ik denk dat ik het zo het beste kan definiëren. Dus op het moment, stel dat je bijvoorbeeld zelf in een kinderopvang werkt dat bijvoorbeeld jouw kind eerder naar de kinderopvang kan komen. Want volgens mij staat er nu een wachtlijst van ongeveer een jaar, anderhalf jaar, zodat je sneller doorschuift in je personeel in dat Sociaal Domein. Is dat duidelijk zo? Mijn twee laatste vragen, zou deze kwestie niet een hele zware prioritering moeten krijgen, en is het college toch bereid om te kijken naar voorrangsregelingen? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Anders commissieleden die op dit punt graag het woord wil voeren? Mevrouw Klazinga, namens de VVD.

Mevrouw Klazinga: Dank u wel, voorzitter. Ja, wat er in de informatienota staat, dat is helaas voor niemand meer een verrassing. Er is een grote krapte op de arbeidsmarkt en dat raakt ook het Sociaal Domein en daardoor kunnen mensen die hulp nodig hebben dat onvoldoende krijgen. De VVD is van mening dat er onder inwoners van Haarlem nog veel meer arbeidspotentieel aanwezig is, maar dat dat arbeidspotentieel niet benut wordt. En waarom wordt het arbeidspotentieel niet benut? Omdat het voor mensen onvoldoende loont om aan het werk te gaan of meer te gaan werken. Dat wordt veroorzaakt door de zogenaamde armoedeval, een euro meer verdienen levert weinig op en in sommige situaties gaan mensen er zelfs op achteruit. Waarom zou je dan gaan werken? Waarom gaan mensen erop achteruit? Omdat je door een hoger inkomen recht op diverse toeslagen zal missen. Op landelijk niveau is het nu zo dat de toeslagen zo zijn ingericht dat iedere euro die meer verdiend wordt ook netto meer geld voor iemand oplevert. Op gemeentelijk niveau is dat helaas niet het geval. Als een Haarlemmer meer gaat verdienen, raakt hij of zij niet alleen eventuele landelijke toeslagen kwijt, maar ook gemeentelijke minimaregelingen die afgelopen jaar zijn uitgebreid. Dus het heeft betrekking op meer mensen waar dit probleem zich voordoet dan in het verleden. Daardoor zorgt de gemeente Haarlem ervoor dat meer werken voor deze Haarlemmers niet meer loont, doordat de gemeentelijke toeslagen dan verdwijnen gaan mensen erop achteruit. Feitelijk creëert Haarlem met haar minimabeleid dus eigen krapte op de arbeidsmarkt. Wat is de het college voornemens te doen om deze lokale armoedeval te verhelpen?

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik de hand van mevrouw Hamzad van GroenLinks.

Mevrouw Hamzad: Dank u, voorzitter. Het is geen nieuws dat er in de sociale domeinsectoren sprake is van een personeelstekort. Er is momenteel sprake van een landelijk uitzonderlijke krapte op de arbeidsmarkt. Er doen zich vele verschillende factoren mee. Wat GroenLinks zeer zorgelijk vindt, discriminatie in de zorg. Ja, mensen haken af of gaan als zzp'er werken of gaan ze iets anders doen. Ten tweede in de zorg, in het onderwijs, werken het meest vrouwen waarvan één van de vijf in de overgang zitten. Ze vallen af door hormoongerelateerde klachten. Maar helaas in de zorg, daarbij is er ook discriminatie op leeftijd. Hoe verkleint de gemeente discriminatiekansen? Hoe bied je meer mogelijkheden en hou je mensen vast? GroenLinks vindt de kracht van diversiteit komt alleen volledig tot haar kracht, tot haar recht sorry, binnen een inclusieve en gelijkwaardige samenleving waarin iedereen gelijkwaardig wordt behandeld, waarin iedereen

zich kan ontwikkelen, gezien en gewaardeerd voelt, ongeacht geslacht, religie, huidskleur, afkomst en leeftijd. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag de hand van mevrouw Otten van Hart voor Haarlem.

Mevrouw Otten: Dank u wel, voorzitter. Ook Hart voor Haarlem heeft een aantal vragen. Wat doet u namelijk om medewerkers te binden aan uw organisatie? Voert u exitgesprekken als mensen de organisatie verlaten en wat is daar de conclusie van? En wat is de verwachte prognose uitstroom in 2023? Want we zijn er nog niet. En dan de laatste, is er de mogelijkheid dat staf of kantoorpersoneel tijdelijk ook de handen uit de mouwen steekt?

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik de hand van mevrouw Özogul namens de SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dank u wel voorzitter. Wij zijn van mening dat ook hier de markt heeft gefaald. En waarom zeg ik dat? Tien jaar geleden hebben we problemen gehad met de thuiszorg. Ik zie thuiszorg in het rijtje staan als zijnde dat we het personeelstekort hebben. Tien jaar geleden hebben organisaties door ons bezuinigingsbeleid, wat ook landelijk was, hebben wij 650 personeel eruit gegooid en later via de achterdeur voor 25 procent, zelfs 35 procent, minder weer binnen willen halen. Daar zijn toen heel veel thuiszorgmedewerkers afgehaakt. Op dit moment is het zo dat thuiszorgmedewerkers hun eigen administratie moeten bijhouden en zijn er bijna geen planners meer. Van de ene klant naar de andere cliënt fietsen moet in eigen tijd. En de lonen zijn ook niet al te best. En dan zijn we verbaasd dat we niemand vinden die dat werk, wat eigenlijk vaak wat we gezien hebben liefdewerk ook onder andere was, en men wilde zelfs niet staken omdat ze hun cliënten niet alleen wilden laten op dat moment. Dan zijn we verbaasd dat er geen personeel is. Datzelfde hebben we gezien met leerlingenvervoer. Ik zei ik, refereerde al, ik heb in het verleden medewerkers gesproken die bijvoorbeeld geen tijd hadden om naar de wc te gaan of nulurencontracten hadden, zeer slechte arbeidsvoorwaarden hadden, jaarcontracten hadden en eigenlijk weer konden vertrekken en dan de volgende jaarcontract kwam weer eraan. Het gaat niet om mensen aantrekken, maar het gaat er ook om hoe behouden we ze, hoe zorgen we ervoor dat ze tevreden zijn? In andere vormen van zorg hebben we gezien dat we, ja we vragen te veel van mensen.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, u heeft een interruptie van mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, ik weet, ik zeg een heel mooi debat, een heel mooi betoog wat u houdt maar gelijktijdig vraag ik me af, wat kan de gemeente Haarlem nu doen om dat te veranderen? Want anders, ja anders kunnen wij er ook niet zoveel mee. Ik herken een aantal van de problemen die u signaleert, maar ik zie niet zo direct wat de gemeente Haarlem daaraan kan doen. Kunt u daar wat meer op ingaan, alstublieft?

Mevrouw Özogul-Özen: Nou indertijd toen deze medewerkers, 650 medewerkers, via de voordeur weg werden gezet, gebonjourd, en via de achterdeur binnen werden gehaald voor goedkoper hebben we toegekeken en hebben we als raad niet ingegrepen en hebben we niet gezegd, dit kan niet, dit is niet acceptabel hier in Haarlem. Dus in die zin denk ik dat we ook van de organisaties bepaalde eisen moeten stellen, sowieso dat ze zich houden aan de cao, maar op het moment dat ze zich niet aan de cao houden, dat we niet moeten toekijken. Dat is het eerste.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Maar een heleboel zorg die wordt verleend gaat niet via de gemeente, maar is zorg die door zorgverzekeraars wordt gecontracteerd. Dus ik vind het toch wat lastig wat u nu zegt wat de gemeente daaraan kan doen.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik had het net over de thuiszorg en dat gaat wel via de gemeente. Ik ga verder. Zo en zo, kijk VanHier gaat van alles doen, dat is hartstikke mooi. Een van de dingen wat mij opviel was, ik kende een aantal studenten hbo en die wilde heel graag starten maar die kregen niet de kans omdat ze geen ervaring hadden. En dat is jammer want ik denk dat daar ook een grote kans zit om ze gewoon ervaringstrajecten aan te bieden en dan vervolgens in dienst te nemen. Ik denk dat er ook wel meer vaste diensten moeten komen en niet een baan voor een jaar waar ze dan na een jaar geen zekerheid hebben en kunnen vertrekken. Mevrouw Hartman noemde net een aantal voorbeelden, wellicht inderdaad dat we ze iets kunnen aanbieden in de vorm van woningen, iets in de kinderzorg en kinderdagverblijven en dergelijke, maar ik denk echt dat het belangrijkste is dat we ze waarderen en dat we moeten beseffen dat de markt het echt niet goed gedaan heeft de afgelopen jaren.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil u erop wijzen dat uw tijd op is, maar ik geloof dat u die doorhad. Mevrouw Booms namens de ChristenUnie, gaat uw gang.

Mevrouw Booms- van der Meer: Dank u voorzitter. Dank u wethouders voor de informatienota arbeidskrapte in het Sociaal Domein. Als ik het overzicht bekijk met alle aanbieders in het Sociaal Domein die problemen hebben om geschikte medewerkers te vinden baart ons dat zorgen. Maar er is ook hoop, denken wij. We staan namelijk aan het startpunt van twee grote veranderingen in het Sociaal Domein in Haarlem. Ten eerste is VanHier gestart in samenwerking met het sociaal wijkteam en daarnaast is de aanbesteding Jeugd een feit en zijn de meerdere consortia gestart. Samenwerken is van cruciaal belang om burgers in Haarlem van passende zorg te voorzien. Hierin geloof ik echt dat een en een drie is. Het maakt het op en het afschuiven van zorg een stuk eenvoudiger. Het zal echter nog even duren voordat we deze effecten gaan zien, maar ik ben heel benieuwd. En ik ben ervan overtuigd dat de wethouders deze ontwikkelingen op de voet zullen volgen en ons hiervan op de hoogte zullen houden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Scholten namens de fractie van Jouw Haarlem.

Mevrouw Scholten: Dank u wel voorzitter, ik zie bij alleen de huishoudelijke ondersteuning en jeugdhulp staan het kijken naar de administratieve lasten en of we daar nog in kunnen schrappen. Wat ik eigenlijk vooral zou zeggen, als je mensen aan je wil binden en wilt zorgen dat ze niet uit het Sociaal Domein weglopen, eens kijken of je inderdaad al die hoepeltjes, al die formulieren, al die protocollen nog, of je daar nog in kunt schrappen want dat helpt echt en dat helpt op de werkvloer ook enorme in de frustratie.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik de hand van mevrouw Wegman van de PvdA.

Mevrouw Wegman: Dank u wel, voorzitter. Nou, arbeidskrapte is een landelijk probleem. Overal hoor je het, ook in Haarlem is dat niet anders. Zo viel vorige week al te lezen in het Haarlems Dagblad dat het Spaarne Gasthuis schreeuwt om verpleegkundigen. In het stuk wat we nu bespreken lees je dat er veel gebeurt om deze tekorten te dichten met acties van de werkgevers. Er zijn nog meer projecten in Haarlem, zoals een project speciaal voor statushouders om deze te helpen naar werk, zoals een project met Nova College waar leertrajecten zijn voor de zorg. Mijn vraag aan de wethouder is of deze over een tijd kunnen terugkomen naar de commissie met een nieuwe stand van zaken, zodat we kunnen monitoren op deze maatregelen enigszins hebben geholpen en wat nu de stand van zaken is. Dan was ik nog benieuwd naar de rol van de gemeente. Kan

de gemeente eventueel extra ondersteuning bieden aan werkgevers zoals bijvoorbeeld het organiseren van een overkoepelende banenmarkt, eventueel regionale ondersteuning? Er is immers nog een ton over voor onvoorziene activiteiten uit het actieplan Dichterbij dat je denkt. Dus ik hoor graag van de wethouders of er plannen zijn betreft ondersteuning aan werkgever. Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi namens het CDA.

De heer El Aichi: Ja, dat krijg je als je je plek afgeeft. Dank u wel, voorzitter. Zorgen over de arbeidsmarktkrapte zijn terecht. Wij zijn niet de enige gemeente die hiermee kampt. Ik ben het met Forum voor Democratie eens als het gaat om het feit dat de voorzieningen mee moeten groeien met de groei van de stad. Er wordt in Haarlem veel gebouwd, dus de bevolkingsgroei heeft meer voorzieningen nodig. In het Sociaal Domein is het roer omgegooid en VanHier heeft de gunning voor tien jaar gekregen. Ik ben benieuwd hoe dit handen en voeten gaat krijgen. Ik heb hier eerder vraag over gesteld. Ik hoop dat de wethouders ons mee kunnen nemen in waar VanHier op dit moment mee bezig is. Tot zover. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, en dan mag u de microfoon weer proberen uit te zetten. Mevrouw Van der Windt namens D66.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. Ja, de krapte op de arbeidsmarkt is een groot probleem, niet alleen in het Sociaal Domein en ook niet alleen in Haarlem en gezien onze bevolkingsopbouw is dat eigenlijk nog maar het begin. Aan sommige zaken kunnen we in Haarlem niet al te veel doen, wij gaan niet over de pensioenleeftijd, wij gaan niet over het toelaten van werknemers uit het buitenland, maar we kunnen wel mensen stimuleren die hier wonen om meer te gaan werken. En wij zijn een gulle gemeente, en dat zijn we denk ik ook terecht, met veel voorzieningen voor mensen met een laag inkomen maar moeten we niet veel meer en veel vaker in gesprek gaan met mensen die daar aanspraak op maken? Niet bestraffend, niet vervelend maar ook om mensen, die zin een terechte vraag bij van de VVD, om te kijken wat we kunnen doen om die mensen aan het werk te krijgen. Want het grote probleem is gewoon tekort aan mensen die werken. Laten we in gesprek gaan met mensen die aanspraak maken op regelingen om te kijken wat we kunnen doen, of ze misschien meer uren kunnen werken of überhaupt kunnen gaan werken. Ik spreek mensen die in de bijstand zitten en eigenlijk wel aan de slag willen maar niet weten hoe. En dan vraag ik me af, hoe vaak voeren wij als gemeente nou een gesprek met mensen die in de bijstand zitten om te vragen van wat heb je van ons nodig om aan het werk te gaan? Want werk is natuurlijk niet alleen geen bijstand meer, maar het is ook verbinding, connectie met anderen, een zinvolle daginvulling. Dus de vraag is, wat doen wij nou in Haarlem om het arbeidspotentieel dat we hebben ten volle te benutten? En tot slot, als er natuurlijk echt krapte is, ja dan is de vraag hoe ga je die schaarse middelen verdelen? En ik durf het bijna niet te zeggen, maar dat is natuurlijk iets wat op zich ook eens interessant zou kunnen zijn om aan het burgerberaad voor te leggen.

De voorzitter: Goed, u heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Mevrouw Van der Windt, bent niet met mij eens dat we een heel laag aantal bijstandsgerechtigden dit moment hebben? Dat heel veel van die bijstandsgerechtigden een dusdanige beperkingen of afstand tot de arbeidsmarkt hebben dat die helemaal niet in staat zijn. En dat de participatiewet verplicht aan gemeentes om met iedereen die iets kan en kan werken en kan participeren ook doet of moet doen. Bent u dat met mij eens?

Mevrouw Van der Windt: Ik geloof dat we 3.200 mensen in de bijstand hebben en daarnaast hebben we nog een veelvoud van mensen die aanspraak maken op regelingen terwijl ze wel werken, of deels werken. Dat

weet ik niet. Natuurlijk is er een groep die niet kan werken, daar moeten we genereus voor zijn en die moeten we op een goede manier een zinnige dagbesteding geven zodat ze connectie hebben met anderen. Maar er is misschien ook een groep, en ik stel hem open, er is misschien ook een groep, en ik ken een aantal mensen die daartoe behoren, die misschien wel willen werken of wel meer zouden willen werken maar niet weten hoe. En ik heb de indruk dat we die nu af en toe een beetje laten, dat er wat gemakzuchtig over wordt gedacht. Maar het grote probleem van onze samenleving de komende jaren, naast de klimaatcrisis, is echt het arbeidsmarktpotentieel. Dus laten we kijken wat we kunnen doen als gemeente om iedereen die kan werken ook zoveel mogelijk aan het werk te krijgen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter stak net uw hand op voor uw termijn. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel voorzitter. Het is al eerder gezegd, de arbeidsmarkt is gewoon een punt, het is het is overal een punt, iedereen zoekt mensen, er zijn geen mensen genoeg. Er is ook nog een vergrijzing aan de gang, dus dat wordt alleen maar erger. Ik las in het agenderingsverzoek dat de migratie een van de problemen zou zijn voor dat gebrek, want er komen meer mensen wonen, die gaan ook meer voorzieningen gebruiken., Maar is ook andersom ook niet zo, is dat ook misschien niet een deel van de oplossingen? We hebben gewoon echt mensen nodig van buiten omdat, we worden met minder Nederlanders geboren, om voor die groep ouder wordende mensen te zorgen.

De voorzitter: Uitstekend. U heeft een interruptie van mevrouw Hartman van Forum voor Democratie.

Mevrouw Hartman: Ja, zullen we niet eerst kijken naar het behouden van de Haarlemmers? Zeker jongere mensen die in de stad moeten blijven wonen en hier een huis kunnen krijgen en dat daar de oplossing eerder in te vinden is.

De heer Trompetter: Nou ja, ik weet niet of die allemaal in de zorg gaan werken, maar uiteraard moet je ook zorgen voor de jongeren in je stad, daar moet je ook woningen voor bouwen. Maar we ontkomen er niet aan dat we mensen vanuit elders uit de wereld hier naartoe komen en die hebben daar goede redenen voor en als die mogen blijven, dan is dat ook vast vastgesteld. En misschien is het ook wel een deel van de oplossing om mensen sneller aan werkt te helpen, snelheid op de begeleiding. Dat zou een vraag zijn. Van wat kan de gemeente, is net ook al genoemd, statushouders of andere mensen die in de stad komen wonen helpen om sneller te participeren op de arbeidsmarkt, de plekken waar we dat nodig hebben. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Anders commissieleden die nog het woord willen voeren? Mevrouw Jacobsz namens OPH, gaat uw gang.

Mevrouw Jacobsz: Eigenlijk een vraag, want wij hebben namelijk de gebruikelijke aanbieders als Agros, Pasmatch en nog die organisatie die 45-plussers helpt, die heeft ook hier gesproken, die dame. En ik vroeg me af of er ruimte is voor andere aanbieders, anders dan die wij gebruikelijk inzetten.

De voorzitter: Dank u wel. Anders nog commissieleden die het woord willen voeren? Ik denk dat we iedereen bijna wel gehad hebben. Welk van de wethouders mag ik al eerste het woord geven? Dames eerst, wethouder Van Loenen.

Wethouder Van Loenen: Dank u wel, voorzitter. Ja, een heel belangrijk onderwerp en daarom is het denk ik ook ontzettend goed dat we er hierover praten. Volgens mij zoeken we nog allemaal wel een beetje van wat kunnen we als gemeente echt hierin betekenen en daar zijn wij ook veel mee bezig. En dan hebben we het

hier over het Sociaal Domein, maar daaraan aan gelieerd is natuurlijk gewoon de zorg en zoals iedereen ook weet zijn de arbeidstekorten daar ook heel erg groot. En zoals mijn buurvrouw, mevrouw Van der Windt, net als zei, dit is echt nog maar het begin. Het klinkt een beetje als een soort Apocalypse Now, dat is niet helemaal de bedoeling, maar het is echt wel, ik heb daar vandaag nog met alle grote zorgorganisaties, instellingen een overleg over gehad, vandaag in Haarlem. Dit is echt nog maar het begin en dat gaat nog veel lastiger worden. En dat is helemaal niet zo makkelijk op te lossen, want als je kijkt naar de oorzaken, we worden steeds ouder, we blijven langer thuis wonen, er zijn steeds minder werkenden in relatie tot oudere mensen, dus het is iets wat we eigenlijk al jaren zien aankomen, maar waar we nu eigenlijk, het lijkt alsof we nu pas de urgentie ervan zien. Dus dat even terzijde, weinig opbeurend maar goed ik kom zo nog wel op wat mogelijkheden. Het is denk ik wel ook goed om te realiseren dat het niet altijd even makkelijk is, er wordt best wel makkelijk gezegd van misschien kunnen nog wat mensen uit de bijstand in het Sociaal Domein of in de zorg aan de slag of mensen meer werken. Er zijn natuurlijk wel bepaalde eisen aan deze banen en dat maakt het ook soms zo lastig, want er zijn ook allerlei kwalificaties die je nodig hebt. En daarom denk ik dat bijvoorbeeld ook een heel goede optie is te kijken hoe mensen eigenlijk beginnen aan een soort carrière in ons Sociaal Domein, bijvoorbeeld in de huishoudelijke ondersteuning, en hoe kun je bijvoorbeeld ook weer mensen vanuit huishoudelijke ondersteuning door laten groeien in die zorg of eigenlijk in de zorgketen waarbij ze ook misschien weer betere banen krijgen, maar ook weer meer kwalificaties en zo verder komen. Er zijn ook meerdere partners van gemeente Haarlem zijn daarmee bezig en ik denk zelf ook altijd dat dat een hele goede optie is. Ook dat onbenut arbeidspotentieel, is al meerdere keer genoemd, ik denk dat dat dus niet zozeer zit alleen in onze bijstandsgerechtigden, maar zeker ook bijvoorbeeld de mensen die nu niet werken maar ook geen uitkering krijgen maar die misschien wel iets zouden willen doen. En dat is natuurlijk altijd een lastige groep, daar hebben we het weleens eerder kort over gehad. En we zien natuurlijk ook bijvoorbeeld, als we bijvoorbeeld een koppel hebben in de bijstand, als een van de twee natuurlijk uit de bijstand geraakt, gelukkig met werk, dan verliezen we eigenlijk ook vaak de andere, de partner, uit het oog en daar zit ook heel erg veel potentieel nog in denk ik. Dus we zijn als arbeidsmarktregio, en Haarlem is daar de voorzitter van, zijn we dus ook echt aan het kijken van hoe krijg je dus meer grip op dat onbenut arbeidspotentieel en dan hebben we dus niet alleen over de mensen met een uitkering, maar ook daarbuiten om, dat we ook met elkaar hebben gezegd in onze regio, zorg, en eigenlijk in brede zin dus ook bijvoorbeeld kinderopvang et cetera, dat zijn eigenlijk zulke belangrijke sectoren, daar moeten we meer mee. Dus het zit ook in die arbeidsmarkt waar we iets mee kunnen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazinga.

Mevrouw Klazinga: Ja, ik luister aandachtig naar wat u allemaal vertelt, wat voor mogelijkheden er zouden kunnen zijn. Maar welk van die mogelijkheden benut de gemeenten dan ook?

Wethouder Van Loenen: Ja, dus we hebben, die wordt al genoemd, Dichterbij dan je denkt, daar zit ook bijvoorbeeld, het zijn ook allemaal titels maar, Aan de bak bij, dat zijn eigenlijk mensen die gewoon echt de buurten ook ingaan en op plekken gaan staan waar veel mensen komen om juist eigenlijk te kijken van zijn er mensen die willen gaan werken of een switch willen maken en dan zijn natuurlijk dit de belangrijke sectoren, dus daar wordt ook echt meer al aangedaan. Dat kan nog veel meer worden. Het is wel natuurlijk altijd een discussie, in hoeverre zet je publieke middelen in, ook voor de mensen die geen uitkering hebben, om die wel naar werk toe te geleiden. Dus dat kan een voordeel zijn vanuit economisch perspectief om het even zo te zeggen, het arbeidsmarktperspectief. Maar tot op heden hebben we natuurlijk echt wel de focus gelegd op mensen zoveel mogelijk uit een bijstandsuitkering richting werk geleiden. Maar er zitten zeker mogelijkheden. Ja, wordt dus wel al iets gedaan maar kan denk ik nog wel meer.

De voorzitter: U heeft een vervolginerruptie van mevrouw Klazinga en vervolgens zie ik er ook nog een van de fractie-OPHaarlem. Maar gaat uw gang.

Mevrouw Klazinga: Dank u wel. In hoeverre richten zich dat soort initiatieven zich ook op mensen die gedeeltelijk al werken? Want u heeft het nu over mensen die nog helemaal geen uitkering hebben, gedeeltelijk werken en daarnaast dus daardoor wel vaak wel in aanmerking komen voor allerlei minimaregelingen. En hoe enthousiasmeert u die mensen dan om aan het werk te gaan voor, nou ja op dit moment soms zelfs een negatief financieel resultaat?

Wethouder Van Loenen: Ja, ik ben met u eens dat werken moet lonen en ik denk dat we misschien dat nog soms te weinig zien, maar dat ligt niet aan de gemeentelijke minimaregelingen. Als je kijkt naar, daar is ook een paar jaar geleden uitgebreid onderzoek naar gedaan, als je kijkt naar die uitbreiding van die 120 naar die 130 procent bijvoorbeeld, dan zie je dus dat mensen die bijvoorbeeld van een bijstandsuitkering gaan werken die gaan eigenlijk zelden boven die 130 procent uit. Daarvoor had je nog wel dat mensen dus boven de 120 procent dreigden te komen en dan is het eigenlijk inderdaad misschien demotiverend. Maar hoe hoger je eigenlijk de minimaregelingen maakt, hoe minder groot die kans is dat mensen dus daar uitvallen. En ja, ik kan dat rapport, maar volgens mij is het al eens eerder ook opgevraagd door een collega, partijgenoot, kan altijd nog een keer gedeeld worden. Maar daar hebben we toen ook nog een uitgebreide discussie over gehad.

De voorzitter: Dan heeft u ook nog een interruptie van mevrouw Jacobsz van OPHaarlem.

Mevrouw Jacobsz: Het is meer een opmerking naar aanleiding van mensen die geen uitkering hebben maar wel aan het werk willen, de niet uitkeringsgerechtigden, vanwege de publieke gelden. Die hadden wij wel altijd volgens mij.

De voorzitter: Dat is inderdaad een opmerking en geen vraag, daar doen we natuurlijk niet aan.

Wethouder Van Loenen: Ja, er zijn er zijn natuurlijk allerlei opties maar de focus heeft wel veel gelegen op het sociale aspect, dus eigenlijk in de zin van mensen van geen werk, met een bijstandsuitkering, geleiden naar werk. Op zich is dat denk ik ook logisch. Er is altijd wel al inzet geweest op arbeidsmarkt, maar ik denk wel dat we nu eigenlijk in een soort transitie zitten om meer te kijken, ook met de regio, gaan we daar toch meer op inzetten ook om dit arbeidspotentieel, met name dus omdat we zoveel mensen missen in een aantal cruciale sectoren. Ook, het werd net ook even gezegd door de ChristenUnie, het vertrouwen dat wij hier heel erg veel mee bezig zijn, dat klopt. Dus we hebben hier vaak gesprekken ook over met VanHier. Ik heb ook op korte termijn, een dezer weken, een gesprek met alle aanbieders van huishoudelijke ondersteuning. Daar zal ik ook nog een keer onder de aandacht brengen de goede baan, zoals de SP volgens mij ook terecht zegt, dat is mij ook wel soms een beetje een doorn in het oog moet ik heel eerlijk zeggen. Ik denk ook weleens, dit is de tijd om ook echt mensen in een goede baan te krijgen, wat echte bestaanszekerheid vergroot waardoor we ook weer aan de provinciekant meer eigenlijk doen, want het is een beetje een vicieuze cirkel, dus wat wij zien ...

De voorzitter: U heeft een interruptie.

Wethouder Van Loenen: Mag ik?

De voorzitter: Ja, u mag even zin afmaken.

Wethouder Van Loenen: Wat wij zien is dat je bijvoorbeeld bestaanszekerheid, dat zijn bijvoorbeeld factoren die nu veel meer een rol gaan spelen om ook de instroom eigenlijk, de mensen die gebruik maken van zorg in brede zin, om die proberen wat te dempen. Bij wie was?

De voorzitter: Mevrouw Scholten, gaat uw gang.

Mevrouw Scholten: We hebben het heel erg over mensen nu uit de bijstand halen, maar een heel groot gedeelte van de banen waar we een zwaar tekort op hebben zijn hoogopgeleide banen waar je niet meteen klaar voor bent. Dus kunnen we misschien ook iets doen met het stimuleren van scholing, zodat mensen ook daadwerkelijk een bevoegdheid halen en niet onbevoegd in een baan terechtkomen waar ze uiteindelijk dan na een paar jaar weer uit moeten. En het andere wat ik me afvroeg, Van Ooijen heeft een wetsvoorstel in de maak voor nog meer het gemeentebestuur verantwoordelijk maken voor één gezin, één plan enzovoorts, de coördinerende functie van het gemeentebestuur. Zien we daar dan nog mogelijkheden in, dat we daardoor meer gezinnen kunnen helpen met die ene coördinator waardoor we meer mensen kunnen helpen en de krapte zich op die manier misschien oplost? Enigszins. Of is dat een druppel op de gloeiende plaat?

De voorzitter: Wel een hele lange interruptie. Dus als u hem de volgende keer ietsje korter maakt dan is het, ja precies, inderdaad, twee zelfs. Wethouder.

Wethouder Van Loenen: Ja, die omscholing daar zijn natuurlijk ook veel van de partners mee bezig en ik denk ook wel dat zij zoeken die hoogopgeleiden wellicht ook. Het zit hem trouwens wel in alle lagen, dus volgens mij iedereen die zou willen werken in de zorg zou daar gewoon terecht moeten kunnen. Dat plan van Van Ooijen, ja dat is net nieuw, vorige week is het uitgekomen. Ik moet er zelf ook nog even goed naar kijken. Het is wel zo dat dat iets is waar wij zelf ook naar aan het kijken zijn, om dat meer wijkgericht doen waarbij je zou kunnen kijken van kun je niet inderdaad een soort accounthouder per huishouden hebben waarbij je wat meer het aantal zorgverleners doorbreekt, wat nu gemiddeld 16, 17 mensen, landelijk, voor een huishouden is in bepaalde gevallen. Dus dat is ook heel erg veel, dus dat zou mooi zijn als dat erbij helpt. Ik moet wel eerlijk, even een kanttekening bij het rijksbeleid, er komen hele mooie plannen vanuit Den Haag maar uit uiteindelijk wordt het altijd wel bij de gemeente neergelegd en het helpt niet altijd dat er dan incidentele middelen bijvoorbeeld bijzitten of mooie ambities waar ze zelf eigenlijk niet alles aan kunnen doen. Dus ik ben, nou ja we gaan het met aandacht lezen. Ik heb vandaag heb ik het ook voorbij zien komen. Even kijken, we kunnen inderdaad, lijkt me ook een goed idee om op een later moment ook nog op terug te komen, vraag van de Partij van de Arbeid, op hoe het gaat met deze trajecten. Wij hebben ook deze brief gezamenlijk gestuurd om juist eigenlijk u mee te nemen in wat betekent dit nou eigenlijk. Want dit is dus inderdaad nog maar het begin, we doen wat we kunnen denk ik en ik heb, ik hoor ook nog wel wat suggesties hier waar we misschien wat mee kunnen, maar het is denk ik zeker goed om dat in de gaten te houden en er komt ook binnenkort komt het plan van het WSP, van het Werkgevers Service Punt, komt naar u toe. Daar staat ook bijvoorbeeld weer het een en ander van hoe de werkgevers uiteindelijk mensen vinden. Dus dat zijn ook mooie aanknopingspunten denk ik en dan kunnen we ook wat verder in ook bijvoorbeeld op de voortgang van de anderstaligen in de zorg. Misschien laat ik het even hierbij en want anders ...

De voorzitter: Dat lijkt me goed. Maar voordat we naar wethouder Van Leeuwen gaan luisteren, gaan we eerst nog eventjes naar mevrouw Otten luisteren die een interruptie nog heeft voor wethouder Van Loenen.

Mevrouw Otten: Ik heb geen antwoorden gehoord op mijn vragen.

Wethouder Van Loenen: Heel kort, staf en kantoorpersoneel, we hebben ook gewoon te weinig mensen hier op het stadhuis, dus ik vind dat een beetje, altijd ook een klein beetje denigrerend moet ik heel eerlijk zeggen alsof die mensen dus niks aan doen zijn en dan opeens wel iets gaan doen als ze buiten het stadhuis zijn, maar. We hebben, over de hele linie hebben we een tekort, ook aan ambtenaren bijvoorbeeld, maar ook het is natuurlijk hartstikke goed om de mensen die dus echt aan het werk zijn om daar de administratieve lasten voor te verlagen, daar zijn we dus inderdaad mee bezig gegaan met huishoudelijke ondersteuning bijvoorbeeld, hoop ik zeker verder te kunnen brengen, ook met VanHier. Maar het is niet zo simpel als van, kunnen de mensen van de staf en kantoorpersoneel ook eens wat doen.

De voorzitter: Mevrouw Otten, u heeft een vervolginerruptie?

Mevrouw Otten: Ik vind het een beetje vervelend dat u het denigrerend noemt. Ik werk zelf bij de NS en daar passen we het op dit moment ook toe. Gaat niet zonder slag of stoot, is lastig, maar het is een optie. Verder heb ik ook gevraagd of u een prognose hebt over de uitstroom en ik heb iets gevraagd over de exitgesprekken en wat u doet om personeel te binden.

Wethouder Van Loenen: Prognose uitstroom, bedoelt u uit de zorg? Van waaruit? Kunt u iets specifieker zijn?

Mevrouw ...: Waar we het over hebben. U heeft het over personeelstekort.

Wethouder Van Loenen: Ja oké, nou dat is wel heel breed maar wat ik in ieder geval weet is dat de uitstroom uit de zorg relatief lager is dan in andere sectoren. Maar ik kan niet per deelgebied dat zeggen. Binden van werknemers, dat is natuurlijk superbelangrijk, dat gaat ook over die waardering waar de SP het natuurlijk over had. En daar wordt van alles ook voor gedaan, maar ik moet wel zeggen het is natuurlijk ook cruciaal. Want hoe minder mensen er zijn, hoe zwaarder de mensen die er wel zijn het krijgen, dus het verzuim loopt helaas op. Die binding zit natuurlijk wel bij de aanbieders vooral en volgens mij heeft iedereen wel door dat het goedkoper is om een werknemer zoveel mogelijk te houden dan nieuwe mensen te moeten zoeken. Dus ik denk ook dat bijvoorbeeld de ontwikkeling van VanHier ook positief kan zijn, in de zin van dat je dan met zo'n grote organisatie ook wat meer mogelijkheden hebt om iets anders te doen als je wel in die sector of in dat in die organisatie wil blijven werken en dan kan je wat makkelijker ergens anders aan de slag.

De voorzitter: Uitgebreid antwoord. Mevrouw Hamzad heeft ook een interruptie?

Mevrouw Hamzad: Dank u wel. Ik heb ook nog niet gehoord het antwoord op mijn vraag, hoe verkleinen we de discriminatie bij ons op de werkvloer?

De voorzitter: We hebben ook nog een andere wethouder die ook nog antwoorden geeft, dus ik denk dat dat even een dossierdingetje is, maar laten we nu naar wethouder Van Leeuwen gaan luisteren, dan hoop ik dat uw antwoord ertussen zit.

Wethouder Van Leeuwen: Ja, dat hoop ik ook voorzitter. Ik ga ook even breed beginnen. Wat we nu zien en wethouder Van Loenen zei ook al en ik hoorde het ook in verschillende betogen, het is natuurlijk maatschappijbreed. Dus als u hier in de commissie Ontwikkeling had gezeten met de wethouder Economie dan was het wellicht ook gegaan over een baan in de horeca waardoor mensen geen biertjes meer kunt drinken. Ik denk dat wij, in deze commissie zien wij dat zorg en onderwijs en kinderopvang, dat vinden we misschien maatschappelijk iets relevanter en dat is ook eigenlijk mijn eerste die ik ook vaak zeg, ook in privékringen, volgens mij zei de SIRE ooit, de maatschappij dat ben jij. Ik zou hier ook in deze zaal willen

zeggen dat de maatschappij dat zijn wij. Eén ding wat wij in ieder geval proberen, wij als college, dat ook deze medewerkers in deze sectoren ook in het zonnetje zetten. Door ze te bezoeken, door ze te waarderen, door actief over bij te dragen wat voor een prachtig vak dat is. Dat gaat ook heel klein, ik heb ik weleens gezegd, ik ben veertig dus ik heb veel van die mensen die allemaal in zo'n midlifecrisis, die denken van word ik nou vrolijk als boekhouder en dan heb ik best wat vrienden die zeggen, nou ik heb altijd wel, ik heb wel overwogen ooit de pabo te gaan doen, maar ja toen niet want toch. Maar ook onze onderwijsbestuurder, dan ga ik al naar één antwoord toe, die hebben prachtige trajecten, dat je deel bekostigd, al dan niet met een terugbetalingsregeling of deels in de baas zijn tijd ook kan beginnen en daarnaast een opleiding kan doen. Dus je ziet dat die zijinstromers, dat aanjagen, daar zit energie op. Maar ik zou ook u uit willen nodigen, zeg het voort, zeg het voort, zeg het voort, doe mooie werkbezoeken en laat zien hoe mooi jeugdzorginstellingen zijn, hoe mooi het is om bij een onderwijsinstelling te werken en hoe mooi het is om in de kinderopvang te werken. Dat dat is even een oproep hier, gewoon wat bij kunnen doen met elkaar als gemeenteraad en college denk ik. Daarnaast hebben wij natuurlijk heel veel overleggen, zowel van de arbeidsmarkt als onderwijs en dan zie je ook dat we bezig zijn, bijvoorbeeld er is een sterke doorstroom van kinderopvang naar assistenten in het basisonderwijs en dan van praktijkassistenten weer naar docent toe die de pabo gaan doen en dan zie je dus dat bij de kinderopvang stopt het. Daar heb ik bijvoorbeeld recent met het Nova College gesproken, dat in de huidige rijksregelgeving is met niveau 2 mbo-opleiding heel moeilijk om aan de slag te gaan. Dat zijn ook weer van die overleggen waarbij wij vanuit de politiek en dan Nova College vanuit hun rol en de branchevereniging in gesprek gaan met het rijk, kunnen toch iets, met zo'n opleiding zijn misschien niet zelfstandig op een groep, maar hoe kan je toch weer iets daarin betekenen. Dus hoe kan je ook met een ander diploma waarbij je nu nog niet gelijk aan de slag kan, hoe kunnen we dat weer verruimen? Want het is gewoon nodig, we moeten gewoon in die kinderopvang bijscholen en ook in de jeugdhulp en jeugdzorg moeten we alles op alles zetten. Een ander die ik daarbij noem, en die heb ik volgens mij ook al eens genoemd toen we het over jeugdzorg en jeugdhulp hebben, wat we daar ook zien, ik kreeg vandaag een mooie mededeling over de gecertificeerde instelling dat de bestuurlijke toezicht is opgeheven, dat ze daar ook zien een gezinsvoogd aantrekken is echt heel lastig en dan heb je ook weer zo'n registratie nodig, dus dat is ook een vijver waar al die 13 GI's in Nederland in dezelfde vijver vissen en die is gewoon beperkt. Maar wat kunnen we nou doen qua administratieve ondersteuning, dat die administratieve lasten, en dat werd ook al genoemd, dat die in ieder geval door andere mensen gedaan worden. Dus daar zie je dat wij ook kijken als gemeente wat kunnen, wat is onze rol. Moet wij vooral alleen aanmoedigen, waarmee het begon? Kunnen wij in onze regelgeving nog iets doen dat het allemaal weer een beetje simpeler wordt? Dus dat zei mevrouw Scholten van Jouw Haarlem zei dat ook al. Kunnen we nog ergens bureaucratie schrappen? En ja, dat is vereende krachten en dat zie ik ons als college doen, dat zie ik de instellingen doen, want we hebben hier echt een gedeelde verantwoordelijkheid om dat uiteindelijk aantrekkelijk te houden. Dan nog een reactie, want mevrouw Hamzad vroeg, u had het over discriminatie en ook leeftijdsdiscriminatie. In ieder geval wat ik meekrijg, als ik dus ook in overleg ben met deze instelling die dit prachtige werk voor ons doen, dan is dat die huidige arbeidsmarktkrapte maakt juist dat men weer ruimer kijkt. Dus dat maakt dat men weer ruimer kijkt naar mensen van andere leeftijd, maakt dat men anders kijkt naar mensen die een beperking hebben, dat zegt van hoe kunnen we die mensen wel inzetten. Dus wat ik in ieder geval zie, en dat zijn dus even geen statistieken maar gewoon de werkbezoeken die ik afleg als wethouder, dat juist door de arbeidsmarktkrapte dat werkgevers bereid zijn om wat ruimer te kijken van wat kan deze mijnheer, mevrouw misschien niet helemaal passend qua opleiding of qua achtergrond, wat zou die kunnen doen. Dus ik zie in ieder geval daar juist ruimere kansen ontstaan, maar daar heb ik dus niet direct cijfers bij. En dan nog een vrouw Otten van Hart voor Haarlem, die had het inderdaad over medewerkers binden en exitgesprekken. Voor mij was het ook even onduidelijk of dat ging over de gemeentelijke organisatie hier, want daar doen we dat soort dingen, of dat ging over schoolbesturen waar die natuurlijk een eigen verantwoordelijkheid hebben, en die doen het ook. Dus ik heb het hier ook weleens over

waarom gaan mensen nou weg? Nou dan zie je nog steeds, en dat is dat een maatschappelijk probleem, werd ook aangehaald door meerdere mensen, dat er nog steeds mensen zeggen van ja ik vind het inderdaad fijn om zzp'er te worden, dan kan ik ook buitenschools op vakanties, verdien ik misschien in het hier nu nog iets meer, later als pensioen niet, zeg ik altijd gelijk even als '...' reclame. Dus ook daar stromen nog steeds mensen uit die dan kiezen voor de focus van het zzp-erschap, waarvan ze denken ik krijg nu per maand ietsje meer, maar uiteindelijk is dat ook een maatschappelijk probleem denk ik, want als op een gegeven moment, en dan spreek ik de portefeuille aan van mijn collega, als uiteindelijk in elke operatiekamer of op elke kinderdagverblijf, op elke school alleen maar zzp'ers staan, dan zijn de maatschappelijke kosten natuurlijk vele malen hoger. Dus hoe we daar uitkomen, daar zie ik nog niet direct een Haarlemse oplossing. Wat ik wel zie is dat in ieder geval bijvoorbeeld schoolbesturen maar ook jeugdzorginstellingen, dat die kijken naar een scholingsaanbod, dat die kijken, dus we hebben ook en traject lopen bij de jeugdzorg over arbeidsvreugde, hoe zorgen we dat het hier leuk blijft? En daar zie ik dus al dat men daarmee bezig is. Is dat gelijk de heilige graal? Nee, zeker niet. Moet je dat wel blijven doen? Jazeker wel, want mensen moeten gewoon met plezier naar het werk gaan, ook als het soms wat zwaarder is. Ik denk tot zover.

De voorzitter: Ja, dat was een heel uitgebreid antwoord. Dank u wel. Zijn er commissieleden die toch nog na dit hele uitgebreide antwoord een vraag hebben? Ja, mevrouw Jacobsz, u heeft toch nog iets te zeggen? Gaat uw gang.

Mevrouw Jacobsz: Ik had een vraag gesteld over de aanbieders, dus naast Pasmatch, of het heet nu anders, Spaarne Werkt. In ieder geval, die vraag.

De voorzitter: Oké. Anders nog commissieleden die nog een vraag hebben? Was dat het enige? Mevrouw Hartman, gaat uw gang.

Mevrouw Hartman: Ja, ik miste een beetje een reactie op de samenhang van de toename aan bevolking en de link met het arbeidstekort, zeker met een nieuwbouw. Kunnen we dat ook inzetten als onderdeel van de oplossing? Hoe kijkt u daarnaar?

De voorzitter: Helemaal goed. Anders commissieleden die nog wat willen zeggen? Mevrouw Hamzad ook nog.

Mevrouw Hamzad: Dank u wel. Ja, even teruggekomen op discriminatie. Want wij als GroenLinks krijgen signalen van bijvoorbeeld van verzorgsters, bepaalde cliënten willen niet geholpen worden door bepaalde verzorgsters in verband met uiterlijke kenmerk. En wat ik ook wil nog zeggen, ik ben het eens met mevrouw Scholten wat ze daarvoor zei, dat we moeten buiten de bijstand, mensen die in het bezit zijn van een hbo-diploma, maar dan ze kunnen niet een baan vinden waar ze bevoegden zijn, te kunnen stimuleren zodat ze kunnen instromen als zijinstromer in het onderwijs bijvoorbeeld. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Jacobsz heeft een interruptie voor u, mevrouw Hamzad. Nee? Oké dan niet. Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ja ik had nog een tweedetermijnopmerking, als dat nu ook kan, daar zijn we mee bezig. Ja, je hebt ook zorgruilsystemen, urenruilsystemen op basis van wederkerigheid. Daar zou je in de toekomst denk ook naar kunnen of moeten kijken als het gaat om dingen organiseren op het snijvlak van welzijn en zorg. Die niet per se zorg zijn, maar waarin wel met onderlinge hulp en steun de mensen geholpen kunnen worden.

De voorzitter: Dank u wel. Anders nog commissieleden die nog het woord willen voeren?

De voorzitter: Nog wat vragen. Ja, gaat uw gang.

Mevrouw Jacobsz: Ja. Mijn vraag is of er ook gewerkt wordt met, in het kader van een leven lang leren, dat ook vanuit het rijk is dat geïnitieerd, dus dat is de slimbudgetten, de STAP-budgetten, en we hadden ook een [...] fonds volgens mij ooit een keertje gestart. En nog iets, maar dan ben ik nu kwijt. Dat is even een vraag. Oh, loonkostensubsidies.

De voorzitter: Oké, helemaal goed. We gaan eens kijken of de wethouders er zo een antwoord op hebben. Dat is wel heel erg, ja. Ik hoor het hier ook, dat zijn wel hele technische zaken die u vraagt.

Wethouder Van Loenen: Misschien even ...

De voorzitter: Misschien in het algemeen dat er een antwoord op komt maar als u hele specifieke dingen hebt, dan is het handiger om dat vooraf dit soort vergaderingen toch eventjes schriftelijk te stellen. Wethouder Van Loenen, als eerste aan u?

Wethouder Van Loenen: Nou ja, misschien wel nog even daarover, zeker dat we al die instrumenten inzetten. Ik heb vorige keer ook al aangegeven, we zijn wel aan het kijken of we loonkostensubsidie nog wat meer in kunnen zetten, komt hier denk ik ook nog wel meerdere keren terug, ook leven lang doorontwikkelen, is ook een onderdeel van de nieuwe arbeidsmarktagenda, dus die komt ook nog jullie kant op. Dus er komt nog genoeg ruimte er is, kijk we werken met bepaalde organisaties voor de verschillende groepen dus met Agros en Spaarne Werkt et cetera, dus daar zit eigenlijk wel, is elke groep daar wel dan in afgedekt, om het even zo te zeggen. Dus het is niet dat ze in een vacuüm zitten of iets dergelijks, dus dat kan ik nog even zeggen. En even kijken, we zeggen ook nog, dat moet ik ook even checken, signalen over het weigeren van de thuiszorgmedewerkers door onze inwoners dus, die hebben ons ook bereikt. Ja, ik denk dat we ook even in gesprek moeten daarover met de aanbieders ook om te kijken wat gebeurt er nou precies. Maar dat wil natuurlijk niet zeggen dat zij geen werk hebben, dus volgens mij is dit eigenlijk even een beetje een zijpaadje. Wel een belangrijk punt. Dus we kijken ernaar maar het heeft dan weer minder te maken met arbeidsmarkttekort.

De voorzitter: Daar wordt naar gekeken. Dat is heel fijn. Wethouder Van Leeuwen, kort, want het college is ook al heel ruim al door zijn tijd heen.

Wethouder Van Leeuwen: Het is ook een heel breed en heel maatschappelijk onderwerp en volgens mij ook bijzonder relevant en ik las laatst ook een column, ga ik nog toch nog even een dwarsstraatje doen, voorzitter met uw goedvinden.

De voorzitter: Nee, laten we het gewoon even kort op het antwoord houden.

Wethouder Van Leeuwen: Jammer.

De voorzitter: Ja, dat is een goede suggestie die ik hier links hoor. Als u nou die column even doorstuurt dan zorgen wij er weer voor dat die bij alle commissieleden komen, dan kunt u het nu gewoon puntig op het antwoord houden.

Wethouder Van Leeuwen: Dat zal ik doen, voorzitter, heel fijn, dan ga ik gewoon heel rustig praten nu. Forum voor Democratie vroeg aan mij, zijn meer mensen ook niet een zegen? Als ik hem even in mijn woorden vertaal, want een glas halfvol. Jazeker. Dus we zien inderdaad ook mensen ook instromen die inderdaad gewoon, nou die een mooie woningen in Haarlem vinden omdat wij er gelukkig woningen bijbouwen en dan zeggen, verrek ik vind toch ook wel fijn om dicht bij huis te werken. Want dat is natuurlijk ook een van de lessen van corona, dat dicht bij huis werken meer tijd voor privé-werkbalans, dat dat het heel gunstig is. Dus dat is inderdaad ook voor onze gemeentelijke organisatie, maar ook voor aanpalende instellingen, zien we dus inderdaad dat mensen die ergens anders vandaan verhuizen en hier gaan wonen dat ze gelukkig hier ook willen werken. Dus dat is niet alleen de zorg, dat die mensen ook weer meer mensen nodig hebben en scholen en ga zo maar door, maar gelukkig willen ze ook in onze mooie stad werken. Voorrangsregelingen, ja er wordt gewerkt, en dat is natuurlijk wat meer vanuit de portefeuille Wonen, maar er wordt gewerkt aan een voorrangsregeling, een pilot inderdaad en die heeft ook al gelopen voor jongeren volgens mij in het onderwijs en de zorg, maar dat heb ik dus niet helemaal precies. Dus daar wordt naar gekeken, hoe we daar met voorrang op kunnen gaan. En zei mevrouw Jacobsz nog iets over leven lang leren en STAP, ja wellicht heeft u ook, ziet u ons als minister of als staatssecretaris, dit is echt een rijksaangelegenheid. Wat wij wel zien is dat wat we men beoogde, dat men een leven lang kan blijven leren, dat dat mislukt is. Want iedereen deed gewoon cursussen als bartender, dus hier heb ik ook met het STAP-budget, dus de meest gekke cursussen werden erop, zijn ook mooie voorbeelden Follow the Money-artikelen over verschenen. Dus ik heb toevallig recent hier met Nova College hierover geschreven en Nova College en ons onderwijsveld maakt zich daar ook zorgen over want, ook onze mbo's die zeggen eigenlijk wij zijn voor een leven lang leren, dus dit had ook ons moeten helpen. Maar eigenlijk wil je natuurlijk naar een soort van leerbudget toe voor een leven lang leren, dus daar gaat eigenlijk via de branchevereniging, vanuit het onderwijs gaan zij ook naar de staatssecretaris, de minister toe. Want dit gaat niet goed en het kan beter. Helaas gaan wij hier niet over, zal ik er gelijk maar bij zeggen.

De voorzitter: Zijn wel ook heel veel vacatures voor bartenders, maar inderdaad. Goed, dan denk ik dat we dit punt zo voldoende hebben besproken. Exact ja, inderdaad, maar dat gaan we verder niet adverteren nu. Dan denk ik dat we agendapunt 8 zo voldoende hebben besproken.

9. Informatienota Preventief Jeugdbeleid (BL)

De voorzitter: Gaan we door naar agendapunt 9, de informatienota Preventief Jeugdbeleid. Ik dank overigens wethouder Van Loenen voor haar aanwezigheid bij het vorige onderwerp. Op verzoek van de fractie van D66 en met instemming van deze commissie is het stuk de informatienota Preventief Jeugdbeleid geagendeerd voor deze vergadering. Mevrouw Van der Windt zit hier namens D66, dus die geef ik graag als eerste het woord.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. Ja, we hebben dat, zoals we vorige keer ook al hebben gezegd, geagendeerd omdat we de indruk hebben dat er eigenlijk heel veel dingen gebeuren op preventief, aan preventieve acties waar we ons echt wel zorgen maken of die daadwerkelijk alle jongeren van Haarlem bereiken. En we zien dat er heel veel dingen via de usual suspects lopen en wij vragen ons af of die usual suspects echt wel iedereen bereiken en met name zorg van als je dingen via scholen doet, dan weet je dat elke jongere, op een heel kleine uitzondering na, maar elke jongeren gaat naar school en is daar bezig en wordt daar gezien en is het niet veel beter om veel meer samen te werken met scholen om, zowel primair, voortgezet als middelbaar en hoger beroepsonderwijs, om ervoor te zorgen dat we ook echt in beeld krijgen welke jongeren, op welke manier we jongeren kunnen helpen. En de reden dat ik dat zeg is dat ik twee jaar

geleden de motie A little less conversation heb geschreven, dat was in coronatijd en toen waren er ook heel veel zorgen over hoe het met onze jongeren ging en heel veel raadsleden, waaronder ikzelf, hadden ook kinderen waarover we ons zorgen maakten en het grappige was dat ik op dat moment, ik heb een enorme kennis van welke problemen raadsleden met hun eigen kinderen hadden, dat was ook niet misselijk. Bijna elk raadslid met kinderen heeft mij toen gebeld met de dingen van, ja hele goede motie, mijn fractie gaat zeker steunen, ik heb het ook zelf met mijn eigen kind, met dat, met dat. En bijna iedereen zei, of eigenlijk iedereen zei, het bijzonder is, ja, er gebeurt wel wat, maar dat bereikt mijn kind niet. En met die gedachte vraag ik me echt af, wat kunnen we nou doen om ervoor te zorgen dat alle kinderen bereikt worden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter heeft een interruptie voor u.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik zag in het agenderingsverzoek dat het ook ging over, dat D66 vindt dat in de kansarme wijken wel meer wordt geleverd dan in de beter gesitueerde wijken. Nou, het lijkt de Actiepartij een utopie om te denken dat alle jongeren met een '...' worden bereikt. Is dan niet het antwoord meer geld voor jeugdzorg in de hele stad. Of hoe kijkt u er dan tegenaan als het over dat soort dingen gaan?

Mevrouw Van der Windt: Nee het is, en dat was ook mijn conclusie toen, dat waar raadsleden ook wonen, waar mensen ook wonen, iedereen dezelfde zorg had van er is aanbod maar dat aanbod bereikt mijn kind niet. En daarom is mijn gedachte van, doen we nou echt voldoende om ervoor te zorgen dat wat wij hebben alle kinderen bereiken en moeten we dat niet veel meer met scholen samen gaan doen, omdat dat het enige is wat we zeker weten is dat vrijwel alle jongeren naar school gaan.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, gaat uw gang.

Mevrouw Booms- van der Meer: Dank u, voorzitter. Dank u wethouder, voor de informatienota Preventief Jeugdbeleid. De ChristenUnie is blij dat er jaarlijks 300.000 euro uitgetrokken wordt om onze jeugd die in de knel is aandacht te geven en te ondersteunen. Eenzaamheid, depressie en gedachten over de dood zijn toegenomen en we maken ons zorgen over de gezinnen. Het zijn zware jaren geweest en we zijn er nog niet. Laagdrempelige bereikbare hulp en aandacht voor jongeren maakt een groot verschil. De maatregelen in deze nota zijn zeer divers, wat een goede zaak is. Ik heb drie vragen. Hoe kan de wethouders stimuleren dat ook burgers in alle wijken, misschien in samenwerking met VanHier, activiteiten organiseren voor de jongeren uit hun buurt? En hoe gaat de wethouder ervoor zorgen dat de voorlichting Kindermishandeling en vechtscheiding aan alle kinderen in Haarlem getoond gaat worden? En de laatste vraag, hoe gaat de wethouder ervoor zorgen dat niet alleen medewerkers in de sociale basis, maar ook de nieuwe aanbestede jeugdzorgmedewerkers getraind gaan worden in verband met zelfmoordpreventie jeugd? Ik hoor graag uw antwoorden.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik de hand van mevrouw Klazinga van de VVD.

Mevrouw Klazinga: Ja, dank u wel voorzitter. Mevrouw Van der Windt die, het lijkt wel alsof datgene wat ik hier op mijn computer heb staan, alsof dat ook op uw computer stond. Dus ik ben het van harte eens met wat u zegt, ik zou daar graag nog even kort wel wat aan willen toevoegen ook. In de informatienota hebben gezien dat er allerlei maatregelen worden getroffen om kinderen te bereiken, maar dan zie ik toch vooral dat er heel veel wordt geleund op de inzet van VanHier. En dan ondanks het feit dat ik VanHier van harte zou ondersteunen en dat die natuurlijk heel goed werk leveren, is het wel zo dat VanHier zich richt op bepaalde doelgroepen, bekende doelgroepen. En precies wat mevrouw Van der Windt hier ook zegt, dit gaat niet om, dit probleem is

niet beperkt tot die doelgroepen, dit strekt zich uit tot de hele jeugd van Haarlem. En wat dat betreft heb ik zelf inderdaad ook even navraag gedaan bij mijn eigen middelbareschoolgaande kinderen om te vragen van wat hebben jullie er nou van gemerkt aan aanbod wat er is gedaan. Of dat nou via social media ze bereikt heeft of via school bereikt heeft of anderszins bereikt. Niets, nul. En ik heb ook aan mijn eigen kinderen gevraagd, was dat welkom geweest? Ja dat was buitengewoon welkom geweest. En zij schatten de cijfers van 33 procent zelfs nog heel conservatief in, ze zegt ik denk dat ongeveer driekwart van mijn vrienden en vriendinnen te kampen hebben gehad met neerslachtigheid, laat ik het dan even zo samenvatten. Gelukkig gaat het met een deel van die kinderen nu dat er weer wat meer vrijheden zijn en dat er weer, dat ze weer wat normaler kunnen leven, weer wat beter. Maar dat is lang niet met iedereen zo. En de na-ijlende effecten, dat moeten we natuurlijk ook nog maar zien. Wat betreft de scholen, daar hoor ik vaak dat er dan gezegd wordt, ja maar scholen die hebben hun eigen dingen om daarmee aan de slag te gaan in de vorm van de NPO-middelen, maar wat je ziet is dat scholen die NPO-middelen alleen maar benutten voor het cognitieve, om leerachterstanden in te lopen en niet die middelen gebruiken om de psychische gevolgen of de psychische gesteldheid van de jeugd het hoofd te bieden. Dus mijn vraag is ook inderdaad aan de wethouder, bent u al in gesprek met scholen geweest en heeft u daar dan ook in betrokken, niet zozeer wat scholen zelf gaan doen, want het is niet mijn bedoeling om scholen nog meer aan het werk te zetten, maar in hoeverre er dus eventueel derden de scholen in kunnen komen om inderdaad die brede jeugd te bereiken?

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Scholten, gaat uw gang.

De voorzitter: Dan krijgt alleen geen antwoord. Dus dat is maar net wat u zelf wil. Eerste termijn? Uitstekend.

Mevrouw Scholten: Het is niet zozeer zo dat scholen alleen maar met cognitieve aspecten bezig zijn met de NPO-middelen, dat wil ik vooral even opmerken. Ik heb een paar vragen voor de wethouder, maar het ik vind het ook lastig om te zeggen scholen moeten meer samenwerken met gemeentes. Scholen hebben ook een eigen lesrooster, eigen mentorlessen enzovoorts. Dus hoe moet dat dan concreet? De verscherpte samenwerking tussen gemeenten en scholen, dat zie ik niet helemaal voor me. Misschien heeft de wethouder daar ideeën over. Heel specifiek, @ease krijgt een standplaats bij Flinty's maar bij, prachtig mooi project Flinty's, supergoede plek, maar dat komt maar best een beperkte groep leerlingen, leerlingen beroepsdeformatie, een beperkte groep jongeren. Zou er ook niet op andere locaties in de stad iemand van @ease kunnen gaan zitten. Want ik denk dat zij best wel laagdrempelig en makkelijk toegankelijk zijn. Dan de socialmediacampagne, die wordt specifiek gericht op jongeren van Oost en Schalkwijk. Ik vraag me af waarom, want ik deel absoluut de analyses die hier door D66 en VVD gezegd zijn, ik zie het ook bij mijn eigen leerlingen, dat de problematiek veel breder ligt, eetproblematiek, depressie, neerslachtigheid, het gewoon stil zijn blijven staan twee jaar lang en ik zie in al mijn lessen dagelijks hoe moeilijk leerlingen het daarmee hebben gehad en hoe moeilijk het nu is om weer aan te gaan. Kunnen we kijken of we die socialmediacampagne niet breed over de stad uit kunnen rollen? Want volgens mij moet dat binnen het budget wel passen, zou ik zeggen. En dan gaat het bij handhavings- en veiligheidsbeleid ook heel vaak over jongeren en jeugdoverlast, ook daar kan het belang van preventie eigenlijk niet worden overschat. Zouden we met de interventies die bijvoorbeeld het Nederlands Jeugdinstituut aanraadt, dus Positive Behavior Support in de wijk, of een van de andere interventies die zij aanraden die bewezen zijn, kunnen we niet het preventie- in het handhavingsbeleid daarmee combineren? Zodat je daarmee ook meer jongeren helpt. Dat zijn mijn concrete drie vragen.

De voorzitter: Uitstekend. Dan bent u ruim door uw tijd heen. Nee, ik liet u mooi even uitpraten. Mijnheer Visser namens de Partij van de Arbeid, gaat uw gang.

De heer Visser: Ja, dank u wel voorzitter. Ja we hebben het afgelopen jaar in de GGD-coronamonitoringen kunnen lezen dat eenzaamheid onder jongeren verdubbeld is ten opzichte van 2019 en depressieve klachten anderhalf keer zo hoog liggen, dat baart ons grote zorgen, net is iedereen hier aan tafel. De Partij van de Arbeid vindt het daarom een goede zaak dat er nu extra geld specifiek wordt besteed aan preventiemiddelen op het vlak van mentale gezondheid en daarnaast wordt het ook besteed om hulp te bieden aan kinderen met ouders die kampen met psychische klachten en verslavingsproblemen. Nog niet genoemd, maar wel ontzettend belangrijk als het gaat om de vorming van jongeren die met dat soort problemen kampen thuis. Wat lastig is hieraan is met, de Partij van de Arbeid heeft natuurlijk ook wel wat vragen, maar tegelijkertijd wij zien dit ook als een soort voorschot op het integraal programma preventief jeugdbeleid 2023-2026 dat ook dit jaar naar de raad komt waar waarschijnlijk een heleboel structurele zaken in staan, veel structureler dan deze, waardoor we ook veel meer inzicht kunnen krijgen op wat het beleid is, welke koers we opgaan in de breedte met al deze punten die mijn collega's hier aan tafel net ook hebben genoemd. En daarom willen wij in ieder geval ook nog graag wachten omdat we eventueel structureel beleid graag zouden willen aanscherpen als dat nodig is, maar daarvoor moeten wij wel eerst echt het integraal preventief jeugdbeleid zien in plaats van alleen de informatienota over de extra drie ton die we naast dit integraal plan hebben geïnvesteerd.

De voorzitter: Goed. Mevrouw Oosterbroek namens de GroenLinks-fractie, een interruptie?

Mevrouw Oosterbroek: Ja, een vraag over, waar ga jij dan op letten met het integraal jeugdbeleid?

De heer Visser: Ja, een hele saaie vraag misschien, maar op het integraal jeugdbeleid, we gaan daar echt preventief inzetten op een heleboel dingen die spelen onder jongeren, waaronder ook dit soort problemen, en dat is echt voor de lange termijn dat is voor een periode van drie jaar. Dit zijn extra investeringen die we doen van drie ton, bovenop ons normale budget en daar kunnen we natuurlijk ook een heleboel vragen over stellen en een aantal opmerkingen zijn gemaakt en die zijn terecht, zoals bijvoorbeeld over waarom doen we dit alleen in Schalkwijk en Haarlem-Oost als het gaat over preventie van depressieve psychische klachten, want dat gaat door alle lagen van de bevolking heen. Dus dat zou net zo goed op andere delen van Haarlem moeten gelden. Zouden alle leerlingen van gebruik moeten kunnen maken. Maar we willen een veel duidelijker inzicht hebben in alle voorlichtingsprogramma's en hulpprogramma's die wij gaan bieden binnen dat integraal plan.

De voorzitter: Ik denk dat dat een heel duidelijk en uitgebreid antwoord was. Commissieleden, ja mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ja, mijn fractie kan dit van harte ondersteunen en dat is ook ongeveer het enige wat ik erover kan zeggen, gezien mijn spreektijd.

De voorzitter: Ja inderdaad, dat doet u keurig, heel fijn. Anders commissieleden die nog wat willen zeggen? Mevrouw Oosterbroek, gaat uw gang.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, over het algemeen is ook, oh ik ben Palwasha, kan ook.

De voorzitter: Dat kan ook.

Mevrouw Oosterbroek: Over het algemeen, ja de projecten die zijn omschreven, die lezen positief weg. Maar wat wij heel erg belangrijk vinden is dat ze ook de jongeren bereiken en het idee van D66 om dat verder uit te diepen met het onderwijs, dat kan ik me goed voorstellen dat dat een manier is om die jongeren te bereiken. Maar goed, dus dat vinden wij heel erg belangrijk dat we niet projecten doen vanwege het aanbod omdat het

landelijk ergens is ontwikkeld en dat we niet zeker weten of dat is bewezen maar omdat het leuk is om te doen of om projecten te ontwikkelen vanwege het maken van die evenementen. Maar we willen echt gewoon die mensen goed bereiken. Ik denk dat dat eigenlijk wat wij heel erg belangrijk vinden, wat ik in zo'n structureel integraal jeugdbeleid zou willen zien is meer die koppeling met onze doelstellingen van waar gaan we met elkaar dan op afrekenen, of in ieder geval weet welke parameters houden wij in de gaten om ervoor te zorgen dat het ook een effectief beleid wordt. Dus als we als op deze evenementen bijvoorbeeld geen mensen komen of weinig mensen of we bereiken net ook te weinig mensen, dan is dat waarschijnlijk geen effectief beleid. Dus dat dat zou ik in ieder geval in die integrale jeugdbeleid willen zien, hoe we dat goed gaan managen. En ja dit, het ziet eruit alsof mooie projecten, maar het moet wel ook landen.

De voorzitter: Dank u wel. Anders commissieleden? Ja, mevrouw Hartman gaat uw gang.

Mevrouw Hartman: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, ik vraag me allereerst even een beetje af waarom hier wordt gesproken van preventie. Als ik kijk naar de plannen die nu voorliggen dan is dat in mijn ogen pure symptoombestrijding. Dat is nu ook hard nodig, begrijp me niet verkeerd, maar wat houden we op deze manier exact tegen? Zoals mevrouw Klazinga al terecht benoemd, denken wij ook dat de cijfers waar we het nu over hebben vrij conservatief zijn. Dit is, zoals velen hier aan tafel zeggen, een gigantisch probleem waar we echt wat aan moeten doen. Er is een situatie geweest met gekozen beleid wat flinke gevolgen heeft gehad voor onder andere de mentale gezondheid van onze jeugd. De cijfers zijn simpelweg schrikbarend en we moeten er veel aan doen om deze jongeren te helpen zodat ze wat beter in hun vel zitten. We steunen daarom deze plannen van harte, maar laten we vooral niet doen dat dit preventief is, het is een noodoplossing.

De voorzitter: Dank u wel. Anders commissieleden die nog het woord voeren? Mevrouw Jacobsz.

Mevrouw Jacobsz: Nou OPHaarlem wil ondersteunen inderdaad het kopje Schalkwijk en Haarlem-Oost, wordt weer genoemd en we investeren al jaren in Schalkwijk en Haarlem-Oost en ik kan me zo voorstellen dat mensen die daar in de wijken wonen daar, op een gegeven moment is dat ook niet meer leuk om steeds te genoemd te worden ben bij problemen, bij het oplossen van problemen dus. En ik vind ook dat dan, dat het voor jeugd voor heel Haarlem geldt, of je nou in de Koninginnebuurt woont of in de Bosch en Vaartbuurt, want die hebben ook problemen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Visser.

De heer Visser: Ja, ik ben ik ben eigenlijk wel benieuwd, want ik voel mij als Schalkwijker eigenlijk zelden aangesproken dat ik in een probleemwijk woon. Dus hoe zo ervaart u dat, dat u zegt van mensen in Schalkwijk zullen wel moe worden dat ze, want wij hebben gewoon echt ook te maken met sociale en maatschappelijke problematiek. Denkt u dat het beter is om het dan niet te benoemen of hoe ziet u dan de oplossing?

Mevrouw Jacobsz: Misschien, nou ik denk dat het juist wel goed is om aan te geven dat het juist niet alleen om Schalkwijk en Haarlem-Oost gaat. Want we hebben zomeringelden gehad, we hebben Boerhavegelden gehad, we hebben ruimte voor contactgelden gehad, we hebben zoveel projecten gedraaid de laatste twintig jaar en werd altijd, Haarlem-Oost en Schalkwijk werd daarbij altijd benoemd. En dat dus goed is om juist dat misschien eens een keer te gaan los te laten, omdat we zien dat daar verbeteringen optreden, want het gaat hartstikke goed vind ik op sommige gebieden, maar, ja precies, maar aan de andere kant de Koninginnebuurt, de Bosch en Vaartbuurt, daar zijn ook problemen, daar zijn ook jongeren met verslavingsproblematiek, die hebben ook last van pesten, die we hebben ook last van alcohol en ze hebben meer geld, die hebben andere

verslavingen. Dus in die zin vind ik het heel goed dat dit genoemd wordt dat we het over alle kinderen, over alle jeugd, alle jongeren en dat het preventiebeleid voor alle jongeren geldt, niet alleen voor Schalwijk en Haarlem-Oost, dus dat is ...

De voorzitter: Uitstekend, mevrouw Jacobsz, dat was al u tijd qua spreektijd die u had. Ja, zeker weten. Anders commissieleden die nog het woord willen voeren die nog wel spreektijd hebben? Nee. Wethouder.

Wethouder Van Leeuwen: Ja voorzitter, dank u wel. U zag mij even denken want ik zat te denken hoe ga ik op al deze vragen en al deze suggesties kort en bondig antwoord geven. Ik denk dat het meest helpt als ik begin met een algemene inleiding. Kijk deze notitie, wat het is eigenlijk niet meer dan een notitie, hij gaat over drie ton aan extra middelen die wij uitgeven bij preventief jeugdbeleid. En tegelijkertijd is sinds 2015, sinds de decentralisatie in het Sociaal Domein, is de helft van de gemeentebegroting gaat over het Sociaal Domein en heel veel van die middelen daarbinnen zijn bedoeld om mensen gelijke kansen te geven om hun talenten te ontplooiën, jongeren, volwassenen en alles daartussenin. Dus heel veel zaken die u vraagt, die staan niet in deze notitie. Dus als ik bijvoorbeeld denk dat, ik hoorde bijvoorbeeld mevrouw Klazinga zeggen, ja mijn kinderen hebben nooit iets gemerkt, als het goed is, maar als het niet zo is dan hoor ik dat heel graag, is op alle voortgezet onderwijs scholen in Haarlem is daar de Stichting KiKiD, die met theatervoorstellingen met groepen leerlingen onderwerpen, moeilijke onderwerpen zoals neerslachtigheid, maar ook sexting en discriminatie bespreekbaar maakt. Nou die hebben we, samen met Amsterdam volgens mij zijn wij de enige gemeente in Nederland die dit op alle vo-scholen heeft en ook die zijn nu weer een extra programma aan het maken over mentale weerbaarheid en neerslachtigheid. Daarover ben ik samen met collega Van Loenen in gesprek hoe we dat met Stichting KiKiD ook weer naar die scholen naar binnen krijgen. Juist ook, en dan geef ik gelijk antwoord op de vragen van mevrouw Scholten, om die scholen te ontzorgen. Want die bieden inderdaad gewoon een pre-les aan, de theatervoorstellingen en de afterles. En ik heb ook de gelegenheid gehad om een paar maanden geleden dat bij te wonen en dat doen zij echt heel goed, met respect voor de leerling, om echt die kinderen aan het praten te krijgen en ook in het nagesprek daarna met mentor dit soort dingen naar boven te halen. Nou, dat is dus één zo'n voorbeeld van iets wat niet in deze nota staat wat wel gebeurt. En dat is ook, ja ook KiKiD staat er wel, excuus. Buiten de microfoon om gaat dat KiKiD er wel in zit maar dat dat vinden ze al '...' en tegelijkertijd deel ik uw zorg. Want ook ik ken in mijn omgeving kinderen die inderdaad met wie het niet goed gaat, met wie het lang '...'

De voorzitter: Nee, ik denk dat u alleen eventjes opnieuw moet inloggen.

Wethouder Van Leeuwen: Waarschijnlijk was dit het teken dat ik toch echt veel te lang van stof ben.

De voorzitter: Zeker.

Wethouder Van Leeuwen: Maar dat is een onderwerp wat mij aan het hart gaat en dat u ook aan het hart gaat volgens mij, want iedereen kent in zijn of haar omgeving wel kinderen met wie het tijdens corona of daarvoor ook al, want als je naar de cijfers kijkt van de GGD die heeft u ook langs gehad, daarvoor ging het ook niet goed. Dus soms denken we dat het door corona komt, maar eigenlijk het was een trend die al gaande was. Dus het is ook niet ineens nu opgelost. Dus dat is, het maakt de ene kant, maakt het misschien nog wat minder prettig. Dus dat vereist vereende krachten vanuit alle hoeken, dus dat gaat van sport tot armoedebeleid en dat gaat van onderwijs tot jeugdzorg. Ik ga wat specifieke vragen aflopen want er komt inderdaad nog een uitvoeringsprogramma en de zorg is van hoe bereik je iedereen. Die deel ik dus met u. Ik heb het hier ook al vaker over gehad, want dat het complex is dat, ik zou eigenlijk behoefte hebben gewoon aan een lijstje met wat doen we waar ongeveer en wat ik dan terugkrijg, ook in dialoog met de sector, maar die kinderen die

horen het toch gewoon via via en dat is veel waardevoller, die gaan niet op een saaie website van de gemeente kijken, want die hebben we ooit gehad, alleen die werd vervolgens dan weer niet meer geüpdatet omdat de instellingen, die hadden daar maling want de zeiden, we bereiken onze doelgroepen het beste via mond op mond, via de straathoekwerk of via de school. Dus dat even een dilemma, ga ik dan iets bestellen waar wij met elkaar behoefte aan hebben, maar waarvan eigenlijk de adviseurs op straat tegen mij zeggen van, ja dan heb je die website, gaan wij hem niet vullen en is die per overmorgen alweer verouderd. Dus daar, wat ik zeg, daar heb ik oprechte een dilemma want ik denk ook voor de ouders dat zo'n website wel degelijk van waarde kan zijn. Maar die moet worden, door heel het domein, door heel de sector, gedragen worden. Want anders ga ik iets bestellen waar veel tijd en energie in gaat zitten en waarvan het effect misschien minimaal is. Dus ik vind ook het belangrijkste, meerderen van u heeft het gezegd, zorg nou dat de decanen het weten, dat de mentoren het weten, dat die groep 7-/groep 8-docent het weet wat er speelt. Dus eigenlijk is dat wat minder business to consumer, om even lelijke termen te gebruiken, en wat meer business to business dat die eerste lijn, dus dat is inderdaad die voetbaltrainer, dat is die mentor, dat is die decaan, dat is die groep 6-docent, dat die weet wat er voor dit kind het beste is. En dat kan ook een scoutinggroep zijn, misschien ook die net die ene stevige of juist wat knuffelige voetbaltrainer en soms is dat inderdaad at ease. Bruggetje daarna toe, als we daar meer plekken voor willen dan moeten we daar ook meer geld aan besteden, dan moeten we iets anders een beetje minder doen, want een nieuwe plek kost weer extra geld, kreeg ik mee. Maar daar kunnen we naar kijken, dus als u wilt dat ik dat in kaart brengt dan kunt u dat natuurlijk aangeven en dan gaan wij dat doen. De socialmediacampagnes, denk ik niet goed overgekomen, die is al breder dan Oost en Schalkwijk. Wel wordt die uitgevoerd door Triple Threat, die zitten natuurlijk prominent in Oost, Schalkwijk, maar die werken ook op andere plekken, maar die kan dus nog breder dus daar zullen we nog aandacht voor vragen. Ik herken ook niet het beeld, en dat zijn mevrouw Scholten ook al die op een school werkt volgens mij, dat NPO alleen voor cognitieve zaken zou worden ingezet. Dus ik heb meerdere rectoren gesproken die juist ook bijvoorbeeld een plek hebben gemaakt waar kinderen relaxed hun huiswerk kunnen doen, waar ze ook in gesprek kunnen gaan met de zorgmedewerker om uiteindelijk in dat ook daarvoor open te staan. Dus dat beeld deel ik niet. Wel weer wat ik heel zonde daarin vind, en dat heb ik ook met de ministeries besproken, dit zijn weer tijdelijke gelden. En dat zijn ook weer OCW-gelden, geen WVS-gelden, het zou ons volgens mij hier met elkaar een lief ding waard zijn dat we wat langjarig, zie ook arbeidsmarktproblemen, dat een langjarig mensen aan kunnen nemen om dit blijvend in scholen te doen. Want dit probleem was dus al voor corona, dus het is ook, ja misschien een beetje te optimistisch om te denken dat het nu ineens verdwenen is. Dat denk ik dus niet. Dus allebei gebruiken, ja daar zetten we ons dus voor in vanuit die breedte. Voorlichting over, ja die trainingen voor zelfmoordpreventie die wordt inderdaad gegeven aan zoveel mogelijk zorgmedewerkers, uiteindelijk ligt daar natuurlijk wel ook een verplichting voor zo'n zorginstelling of zorgorganisatie zelf dat ze die mensen op die cursus sturen, maar die is beschikbaar en daar wordt aan gewerkt. Op alle scholen is ook, net zoals de stichting KiKiD, is ook '...' en Blauwe plekken, die programma's worden ook op alle scholen toegepast, aangereikt, gedraaid zou ik zeggen, maar is ook een heel lelijk woord. En wat ik ook nog even wilde zeggen, voorzitter, ik hoop dat u mij toestaat, wat fijn mevrouw Booms dat u het college bedankt voor de nota zo netjes. Vond ik een heel fris en een heerlijk begin van uw betoog. Ik ga nog even kijken wat ik nog heb gemist. Ja mevrouw Hartman zegt preventie, ja dat is een beetje jargon inderdaad. Kijk preventie is natuurlijk eigenlijk, en volgens mij in een eerdere nota die ik u heb gestuurd stond een prachtige tekening van it takes a whole village to raise a child waarbij eerst de ouders, de burens, oom en tante, de onderwijzer omheen staan. En dit zit, alleen dit zit dus nog niet bij jeugdzorg en jeugdhulp maar nog ergens daarvoor, dus daarom heet het preventie. Maar dat is inderdaad wat jargon, want eigenlijk wil je natuurlijk gewoon dat het al in die huiselijke sfeer van een gezin, dat daar het meeste wordt opgelost. En dan denk ik, terwijl de voorzitter al begint te kuchen dat ik veel te lang van stof ben, dat ik wel veel van de vragen heb behandeld. Tenzij nu mensen heel heftig gaan ageren.

De voorzitter: Dank u wel wethouder voor uw snelle beantwoording en uiteraard sta ik u altijd toe om commissieleden te bedanken, dat is altijd goed. Zijn er commissieleden die nog een openstaande vraag hebben die de wethouder nog niet heeft behandeld? Gaat uw gang

Mevrouw Booms- van der Meer: Ja, toch even een vraag van wat kan u, wat kan de gemeente doen om gewoon de burgers te betrekken? Dat net als vroeger dat, weet ik veel, oma in de voortuin ging zitten en de kinderen gewoon limonade kwamen drinken en weet je gewoon. Dat geldt denk ik ook voor ons allemaal, weet je. Zijn wij bereid om de jongeren om ons heen, de kids in de straat, om die aandacht te geven? Ik ben in Haarlem-Oost gaan wonen, expres met een grote binnentuin, het Hof van Dumont, juist omdat ik altijd eigenlijk om me heen kijk welke kinderen wonen hier nou, welke jongeren wonen er, welke zien er sip uit? Gewoon om te vragen van ja, hoe is het ermee? En goed, wethouder, wat kunnen we doen? Moeten er posters komen in de stad? Hoe kunnen we ervoor zorgen dat de burgers zich weer betrokken voelen?

De voorzitter: Dank u wel. Anders commissieleden die nog een openstaande vraag hadden? Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Nou, niet een openstaande vraag maar toch echt een openstaande zorg. Ik hoor u zeggen van die campagne in Schalkwijk en Oost die is nu verbreed naar de hele stad dacht ik, van Triple Threat. En dan, als ik dan toch naar Triple Threat en naar hun berichten kijk dan zie ik dat richt zich met name op jongens, veel jongens van kleur. Het is niet, het is niet heel naar buiten, niet heel erg naar jonge meiden en vrouwen. Dus ik vraag me toch ook af, ook als ik naar het aantal volgens kijk, bereiken we hier nou echt alle jongeren van Haarlem mee? Ik denk dat het antwoord daarop nee is. Dus ik hoop echt dat het breder wordt getrokken buiten die organisaties om, dat we echt iedereen bereiken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Anders nog commissieleden in tweede termijn? Nee. Wethouder.

Wethouder Van Leeuwen: Ja, ik begin met de laatste vraag. Ik deel niet dat het alleen op jongens zou richten, ik ben er vaak geweest, dan zie ook veel streetdance. Maar zoals elke partner van ons als gemeente, zij bereiken wel een bepaalde doelgroep. Dus Flinty's heeft een bepaalde doelgroep, Triple Threat heeft een bepaalde doelgroep en dat is ook inderdaad de vraag, hoe zorg je dat al die verschillende instellingen samenwerken om zoveel mogelijk jongeren te bereiken en dat is inderdaad de zorg. Dus ja, die die zorg deel ik en daar werken we aan en dat is ook met dat algehele programma, wat ik zei dat is ook veel verder dan deze kleine notitie over de drie ton extra. Hoe zorgen we nou dat we zoveel mogen Haarlemse kinderen die het nodig hebben, die niet zelf dat sociaal kapitaal om hun heen hebben, in die eerste cirkel, dat we die bereiken. Want ook dat is, nu is het in inmiddels, dan ga ik eigenlijk gewoon naar mevrouw Booms toe. Ja, de oproep van wat kunnen wij met elkaar doen, ja dat is echt een hartenkreet die ik ook heb en daar zoek ik ook naar hoe wij met elkaar, en daar kom ik wellicht nog bij u op terug ook, misschien informeel, wat kunnen doen om de maatschappelijk debat aan te zwengelen? Dat is ook zo eentje die ik merk, stel nou dat je ziet dat jouw oom en tante, of mensen in de straat, dat die ouders altijd ruzie hebben en je ziet de kinderen lijden. Zijn we dan mondig genoeg om daar aan te bellen, gaat wel goed hier, kan ik misschien een keertje iets doen? We hebben verschillende initiatieven die wij steunen, bijvoorbeeld de Stichting Buurtgezinnen. Dat is, ik weet niet of jullie die al hebben gelezen, daar geven wij ook een kleine subsidie aan als gemeente. Dat is zo eentje die inderdaad kijkt als een kind een keertje gewoon een vaste dag in de week bij een ander gezin gaat eten om daar even in die huiselijke kring te zitten om daar, het is geen pleegzorg, om dan even de ouders te ontlasten en ook een kind een andere omgeving te laten ervaren. Dat is zo'n initiatief dat helpt om eigenlijk dat burgerschap, die saamhorigheid weer wat aan te moedigen. En hoe mooi zou het zijn als we dat weer wat beter doen. Dus ook allemaal, meld je aan bij de Stichting Buurtgezinnen en maak er reclame voor zou ik zeggen. Maar inderdaad,

hoe we dingen met elkaar als maatschappij doen, dat moeten we echt doen, want als overheid kunnen we inderdaad echt niet alles via programma's doen. Daarom, nog eentje, ik had net iets foute informatie gegeven, die website waarvan ik zei dat hij verouderd is, dat is die niet. Dus dat is een Trello-board, dus Trello in zo'n samenwerkingsding die was primair bedoeld voor de professionals dus dat die konden zien welke programma's er waren, die kunt u ook inzien dus ik zal die link laten doorsturen. Dus die link heb ik gehad en dan kunt u gewoon zien wat er allemaal op staat, want daar staan al die verschillende programma's in. Dus dat was die nog. En we hebben natuurlijk ook, om het hierover te hebben, we hebben ook de kinderraad, de jongerenraad, er zijn een tal van initiatieven die hier allemaal niet instaan, maar daar kom ik later nog bij u op terug. Maar ik wil mij van harte aansluiten bij de prachtige woorden van mevrouw Booms, laten we nou met elkaar kijken wat we als gemeente kunnen doen en gelukkig hebben wij inderdaad middelen om tijdelijk of permanent in te zetten in het domein, maar ook kijken welk maatschappelijk debat moeten wij als bestuurders in deze stad met de stad aangaan om te kijken hoe we dit kunnen normaliseren. Dat het inderdaad normaal is om inderdaad even tegen een kindje wat je altijd nog veel te laat op straat ziet lummelen 's avonds, hoe doe je dat nou als buurt? Hoe ga je daar nou als burens mee om. En ik zie zelf dan weer in mijn eigen buurtje zie ik dat weer meer en meer ontstaan, dus heel veel jonge ouders die zich daar ook om bekommeren. Maar er zijn ook buurten waar het sociaal kapitaal minder is. Hoe doen we dat dan? En dat is inderdaad volgens mij een gesprek wat wij hier vaak met elkaar kunnen en moeten voeren.

10. Sluiting

De voorzitter: Ik denk dat het een mooie afsluiter is van de avond zo. Dames heren, ik dank u hartelijk voor uw aanwezigheid, een mooie bespreking die we samen hebben gehad over belangrijke onderwerpen. En ik zie u heel graag volgende maand weer terug bij de volgende vergadering van commissie Samenleving.